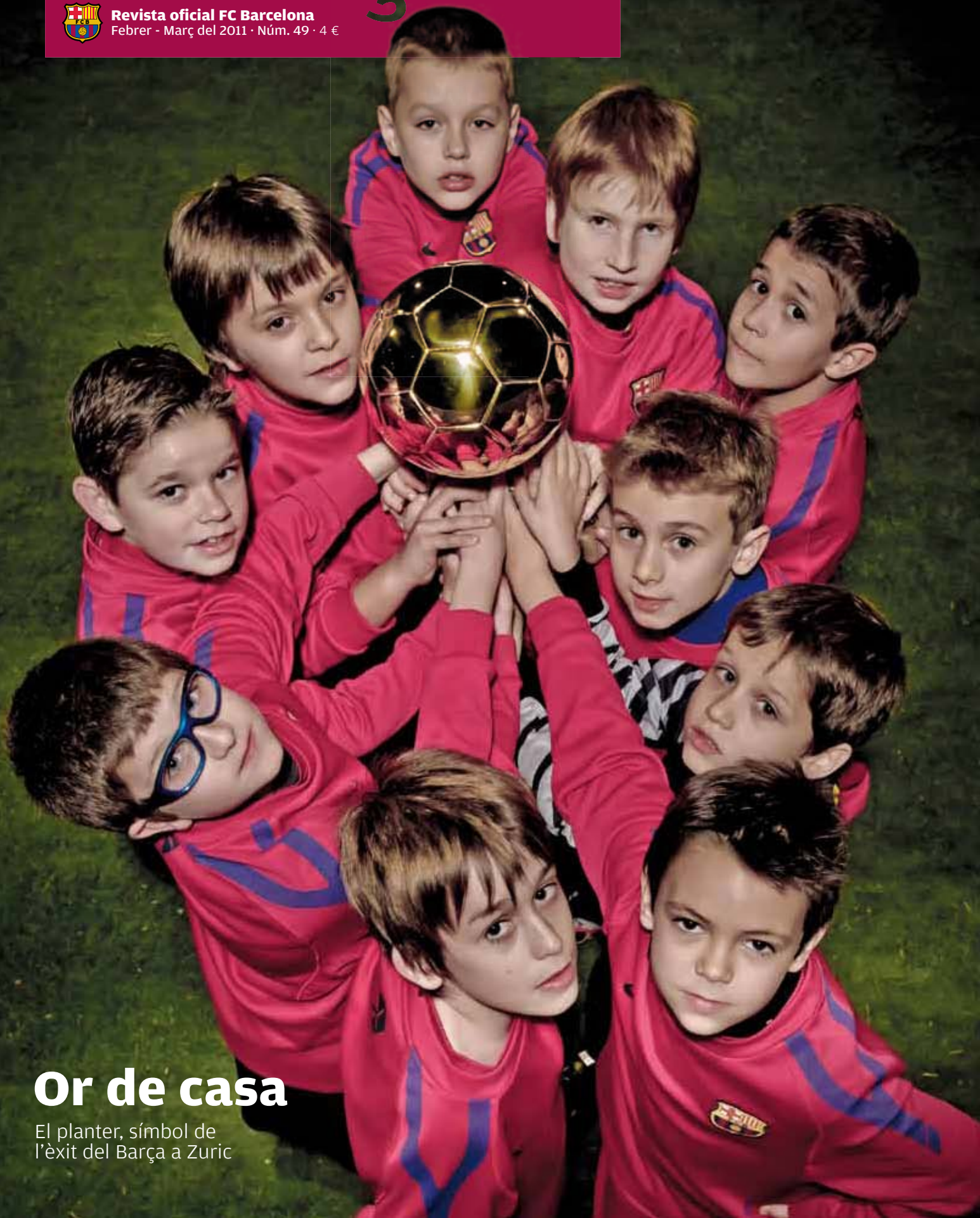

BARÇA

Revista oficial FC Barcelona
Febrer - Març del 2011 · Núm. 49 · 4 €

Or de casa

El planter, símbol de
l'èxit del Barça a Zuric

TOTS AL CAMP

AMB

ACONSEGUEIX
15€ DE DESCOMPT

EN LA TEVA ENTRADA
PER VIURE EL BARÇA
AL CAMP NOU

PER LA COMPRA
DE 5€ EN PRODUCTES

Per cada compra mínima de 5€ en productes Estrella Damm, recull al mateix establiment el val de descompte que conté un codi promocional. Introdueix el codi directament en el web de venda d'entrades del Club (www.fcbarcelona.cat) i gaudeix del descompte de 15€ en comprar una entrada per a un partit de futbol al Camp Nou. Màxim 1 codi promocional per cada operació de compra d'entrades.

PROMOCIÓ VÀLIDA PER ALS PARTITS DE L·LIGA JUGATS AL CAMP NOU DURANT ELS MESOS DE FEBRER, MARÇ I ABRIL DEL 2011. AFORAMENT SUBJECTE A DISPONIBILITAT

Or compartit

Passaran molts anys, però seguirem recordant que la Pilota d'Or que distingia el millor jugador del món de l'any 2010 va ser un reconeixement unànime al FC Barcelona, a la seva personalitat futbolística i a la seva singularitat a l'hora de desenvolupar el talent esportiu. A Zuric, la ciutat on es va celebrar la gala d'entrega del guardó, s'hi van desplaçar Messi, Xavi i Iniesta, els tres candidats al trofeu, acompanyats dels seus familiars i d'altres companys d'equip, com Puyol, Piqué i Villa, i del seu entrenador, Josep Guardiola, tots ells nominats entre els millors en diferents categories. A més, per decisió del Club, d'aquelles decisions que marquen i queden per sempre, a Zuric també hi va viatjar una delegació en representació del Barça, de la seva història i de totes aquelles persones que han participat al llarg dels anys en la formació del Leo, de l'Andrés i del Xavi. Tots plegats van participar d'una festa que calia viure en família.

El guardó va recaure finalment en Leo Messi, el millor jugador del món, un jove d'un talent futbolístic infinit, tan natural i prudent fora dels terrenys de joc com màgic i resolutiu amb la pilota als peus. Ell va voler que la seva Pilota d'Or fos un premi compartit amb Xavi i Iniesta, i també amb la resta dels seus companys i amb els socis i aficionats del Barça. Un reconeixement al col·lectiu, que dona dimensió al moment esportiu que vivim i que ens permet alçar la vista i confirmar que el món admira la nostra manera d'entendre l'esport. Una manera molt nostra, que concentra esforços en la formació esportiva i humana dels joves del nostre planter, que té

la Masia i el seu model d'ensenyament com a fonaments i que té, en l'equip que dirigeix Pep Guardiola, la seva millor representació coral. Un equip que exhibeix el millor futbol del món, però que ho fa des d'uns principis irrenunciabls, com la humilitat i el màxim respecte al rival, i que ha interioritzat una màxima indiscutible per seguir acumulant

LA CERIMÒNIA DE ZURIC DÓNA DIMENSÍO AL MOMENT ESPORTIU QUE VIVIM

Zuric, reviu anècdotes amb Luis Suárez, primer Pilota d'Or blaugrana, o conèixer quina significació té aquesta fita per a l'actual director tècnic, l'Andoni Zubizarreta. I com que tot plegat ha suposat un reconeixement mundial al nostre planter, hem volgut que la portada d'aquest número reuneixi aquesta essència. Sostenen la Pilota d'Or deu representants dels equips de l'FCB Escola, escollits dins de cada equip pels seus propis companys. El Miquel, el Joan, l'Adrià, l'Àlex, l'Ot, els dos Marcs, l'Ignasi, l'Aleix i el Santi somien guanyar un dia la Pilota d'Or. De moment, ja han aconseguit el millor reconeixement, ser seleccionats com el millor company de cadascun dels seus equips.

èxits: l'interès del col·lectiu sempre ha d'estar per sobre de qualsevol interès individual.

Aquest exemplar de la REVISTA BARÇA permet assaborir d'una manera pausada els millors moments de la jornada viscuda a

FEBRER - MARÇ DEL 2011

EDITA Departament de Comunicació FC Barcelona **DIRECTORA DE COMUNICACIÓ** Ketty Calatayud
Av. d'Aristides Maillol, s/n 08028 Barcelona **T** 902 1899 00 **F** 93 411 22 10 revista@fcbarcelona.cat

DIRECTOR Toni Ruiz **SUBDIRECTORS** David Saura i Carles Santacana **REDACTORS** Laura Aparicio, Roger Bogunyà, Xavier Catalán, Jordi Clos, Vanessa Forns, Marc Guillén, Míriam Nadal, Sergi Nogueras, José M. Lázaro, Francesc Orenes, Miquel Pellicer, Aleix Santacana, Anna Segura, Llorenç Tarrés, Chemi Terés i Manel Tomàs **COL·LABORACIONS ESPECIALS** Albert Alonso i Andoni Zubizarreta **REDACTOR EN PRÀCTIQUES** David Jover **REVISIÓ LINGÜÍSTICA** Lourdes Julià i Amèlia Casas **ART I DISENY** Anna Prats **COMPAGINACIÓ I MAQUETACIÓ** Anna Prats i Dolça Vendranas **FOTO DE PORTADA** Àlex Caparrós (FCB) **FOTOGRAFIA** Centre de Documentació i Estudis FCB, Miguel Ruiz (FCB), Àlex Caparrós (FCB), Arxiu Seguí (FCB), Club Natació Sabadell, *Sport* i Arxiu Històric de la Ciutat de Barcelona **PUBLICITAT** FC Barcelona Departament Comercial i de Màrqueting **F** 93 496 36 72 **IMPRESSIÓ** Rotocayfo **TIRATGE** 141.800 exemplars **DIPÒSIT LEGAL** B-40053-02 **PAPER** Estucat mat ecològic lliure de clor de 70 g.

FE D'ERRATES Núm. 48 Pàg. 12 Gràfic: Valdés 380 partits i Carrasco 376 partits, eren les dades correctes.

La publicació no es responsabilitza de les opinions expressades en les col·laboracions externes. La redacció d'aquest número s'ha tancat el 31 de gener del 2011.

AQUESTA TEMPORADA, PEL FET DE SER SOCI DEL FC BARCELONA, GAUDIRÀ **EL DOBLE.**

OFERTA EXCLUSIVA PER A SOCS DEL FCB

PERQUÈ AMB REGAL AUTO ELS DESCOMPTES I ELS REGALS VINDRAN DE DOS EN DOS.

 Regal auto

li regala una targeta de carburant per valor de 25€* y el llibre de **Jordi Robirosa**, "A prop de les estrelles de l'NBA".

+10%

de dte. addicional en la seva pòlissa Regal auto.

 Regal moto

Amb Regal moto estarà encara més protegit. Perquè rebrà una exclusiva funda de casc **HelmetDress*** d'edició limitada i ajustable a qualsevol casc integral.

+10%

de dte. addicional en la seva pòlissa Regal moto.

SE SENTIRÀ 100% SEGUR AMB LES COBERTURES MÉS COMPLETES

* Promoció vàlida per a noves pòlisses de socis del FCB contractades a través del telèfon indicat entre el 15/02/2011 i el 30/04/2011. És indispensable acreditar-se com a soci del FCB. L'enviament del regal es farà efectiu aproximadament al cap de 45 dies de la contractació de la pòlissa. No acumulable amb altres ofertes.

Sol·liciti pressupost sense compromís trucant al:

902 300 221
(feiners, de 8 a 22h)

Recordi que s'ha d'identificar com a soci del FCB.

Regal
Canal Directe de Liberty Seguros, s.a.

Patrocinador Principal de la secció de Bàsquet del FC Barcelona

Compañía aseguradora: Liberty Seguros, Compañía de Seguros y Reaseguros, S.A. A través del seu canal directe Regal.

FIFA PILOTA D'OR 2010 L'or de Zuric	6 ■	
EL GRÀFIC Les portades del 5-0	18	
IBRAHIM AFELLAY L'última incorporació	20	
KEITA I NDONG El somni africà	24 ■	
ESTACIÓ CAMP NOU Gerard Piqué	28	
LA USAP, A BARCELONA La festa del rugbi català	32 ■	
PARLEM AMB... Mireia Belmonte	36 ■	
QUÈ HA PASSAT Resum de l'activitat institucional	42	
EL DIRECTIU Jordi Cardoner, vicepresident de l'Àrea Social	46	
RECORDA MÍSTER Van Gaal	50 ■	
L'EX... López Rekarte, de Berna a Ibaeta	54 ■	
L'ENIGMA La primera gira africana	56	
TRESORS El primer equip amb triplet	59 ■	
BARÇA TV 'ADN Barça', la tertúlia de casa	61	

tota la informació del Barça a www.fcbarcelona.cat

PATROCINADORS				PROGRAMA OFICIAL DE PATROCINI FC BARCELONA			
							
PROVEÏDORS							
							
COL-LABORADORS				MITJANS COL-LABORADORS			
							
PATROCINADORS PRINCIPALS DE SECCIONS				PATROCINADORS OFICIALS DE SECCIONS			
							
BÀSQUET	HANDBOL	HOQUEI PATINS	FUTBOL SALA	HANDBOL			

Trio daurat

Una Pilota d'Or i tres somriures. És el millor resum de l'estat d'ànim del barcelonisme, que durant aquest mes de gener ha presumit arreu de tenir els tres millors jugadors del món. Tres cracs fets a casa, amb el segell de la Masia. Tres jugadors per gaudir de l'edat daurada del FC Barcelona.

L'or de Zuric

Mai un títol individual havia tingut un regust tan col·lectiu com la Pilota d'Or que Messi va rebre per segon any consecutiu

T David Saura F Miguel Ruiz - FCB

Amb aquest Barça, ni a Suïssa es pot ser neutral. Amb Messi, tampoc. Les raons són tantes i tan òbvies que no cal enumerar-les per explicar l'èxit assolit el 10 de gener passat a la capital suïssa. Per al Barça, el premi de la Pilota d'Or va avançar-se a la cerimònia que va fer-se al Palau de Congressos de Zuric. El veritable premi es va conèixer un mes abans, el 6 de desembre, quan la FIFA va confirmar que el Barça seria l'únic protagonista de la gala, amb Messi, Iniesta i Xavi com a finalistes. Aquell dia, també feia fred, com a Zuric. Però l'escenari de la commemoració, la

EL PREMI DEL BARÇA: TRES JUGADORS FETS A CASA, ENTRE ELS FINALISTES

Ciutat Esportiva Joan Gamper, era més adient per entendre la manera de fer i de ser dels jugadors blaugrana que no pas l'ostentosa Kongresshaus. Era en un camp de futbol, a peu de gespa, el lloc on més podien lluir les virtuts dels tres jugadors del Barça. Vestits amb el xandall i amb una pilota blaugrana a les mans, els tres finalistes van fer-se la foto que viatjaria per tot el món i que es convertiria en l'enveja de qualsevol dirigent del món del futbol o de qualsevol entrenador.

Fins aleshores, aquella foto només se l'havien pogut fer a Milà dues dècades abans. Parlem d'una foto simbòlica, perquè aleshores no es coneixien els tres finalistes amb anterioritat, com passa ara. El mític AC Milan d'Arrigo Sacchi, que el 1989 ja havia meravellat al Camp Nou en la final de la Copa d'Europa contra l'Steaua de Bucarest (4-0), podia presumir d'aquesta fita. Durant dos anys consecutius (1988 i 1989), va col·locar tres jugadors seus en el podi de la Pilota d'Or. Eren Marco van Basten, guanyador en les dues ocasions, i Frank Rijkaard, dues vegades, més Ruud Gullit, el 1988, i Franco Baresi, el 1989. Un mèrit inqüestionable, com diu el tòpic.

Més de 20 anys després, el Barça ha posat en qüestió aquest mèrit. L'ha igualat i encara l'ha perfeccionat més. Només cal fer un cop d'ull al currículum de Messi, Iniesta i Xavi per ratificar-ho: el Barça ha estat el seu únic equip professional i el seu bressol formatiu. Com va passar amb els sis títols aconseguits el 2009 -sempre que ho recordem, al

subconscient comença a sonar el *Viva la vida* de Coldplay-, algun altre club podrà igualar la fita, però mai superar-la. Ara, amb el podi blaugrana de Zuric, podria passar el mateix. Serà molt difícil, gairebé impossible que algú ho aconsegueixi. I possiblement, si això torna a succeir, el Barça torni a ser el protagonista.

La cerimònia de la Pilota d'Or ha donat relleu internacional a una cosa tan nostrada com la Masia. Un tipus de construcció sense elements sobers, d'estructura sòlida i de parets gruixudes. Molt arrelades al territori. Com el futbol formatiu del Barça, que simbòlicament combina aquests elements per definir un estil propi d'entendre el futbol. De formar futbolistes i persones. De saber guanyar, però també de saber perdre. Ningú com Josep Guardiola -malgrat que segurament ell ho negarà- representa de manera millor tots aquests conceptes. "És un èxit meravellós", va dir tan bon punt es va saber la notícia. Però no es queda aquí; veu aquest èxit com un punt i seguit: "No crec que sigui la culminació del bon treball de la Masia, perquè això voldria dir que la feina s'ha acabat, i no és així, és un procés que continua. Això ha de ser un referent per quan els resultats ens facin dubtar del nostre model de club." També el president Sandro Rosell va situar aquest reconeixement internacional a un nivell superlatiu: "Està a l'altura d'un títol de Lliga de Campions".

Un futbol amb idea pròpia

Sembla bàsic, però per jugar al futbol cal tenir una idea de com fer-ho. I el Barça l'ha tinguda, des de fa molts anys. Si alguna cosa ha quedat clara amb la Pilota d'Or és que, malgrat que es tracta d'un premi individual, enguany s'ha reconegut la feina del col·lectiu, del FC Barcelona. De l'equip del 2-6 al Bernabéu, del que també va guanyar a Roma, del que va patir a Abu Dhabi, del que va fer 99 punts per guanyar una Lliga o del que li va fer 5 gols -un altre cop- al Reial Madrid. I en tots aquests èxits, Guardiola hi ha tingut una responsabilitat màxima. Partint d'un coneixement absolut de les essències del Barça, ha respectat la feina dels antecessors, ha perfeccionat la manera de jugar, ha aportat la innovació necessària, ha repartit el protagonisme de manera sensata, ha convençut. I ha guanyat, element imprescindible, bàsic i

innegociable per entendre el futbol *fast food* d'aquesta època contemporània.

A banda dels èxits del FC Barcelona –i de la selecció espanyola, que també hi han contribuït de manera decisiva–, el reconeixement de la Pilota d'Or posa en relleu la manera de concebre el joc que té el Barça. De la pilota arran de gespa, del joc amb el cap alçat, del control orientat, de la passada a l'espai, de la combinació al primer toc... I totes aquestes habilitats, els jugadors anomenats "baixets" tenen més habilitat per fer-ho.

ÉS L'ÈXIT DELS 'BAIXETS': EL TALENT ESTÀ AL CERVELL I NO EN ELS CENTÍMETRES

Només al Barça s'entén –i ha costat moltes discussions en tertúlies *futboleres*– que dos jugadors com Xavi i Iniesta, a la ratlla del 1,70 metres d'alçada, comparteixin el mig del camp d'un mateix equip en un futbol tan físic com l'actual. I és que el talent segueix estant al cervell i no en els centímetres, malgrat que no ha estat fàcil reconèixer-ho. Només així s'explica que ens hàgim de remuntar a l'any 1979 per trobar un Pilota d'Or, l'anglès Kevin Keegan, que estigui per sota de l'alçada de Leo Messi (1,69 m).

Seria molt injust acabar aquest article sense dedicar l'espai que es mereixen els tres futbolistes que van ostentar la màxima representació barcelonista a Zuric. Són fills de generacions diferents –cosa que encara

dóna més valor a la fita– que entenen el futbol de la mateixa manera, especialment quan ho fan plegats. Tots tres tenen àmbits d'excel·lència particular, que justificaven com a bona qualsevol decisió que hagués pres l'ampli jurat dels premis. En el cas de Xavi, la seva incidència innegable a l'hora de definir l'estil de joc del Barça, de fer millor els seus companys, el do d'aportar l'ADN necessari perquè el futbol blaugrana sigui reconeixible a qualsevol camp. En el d'Iniesta, la capacitat de fer fluir el joc, de jugar amb un coixí cosit al peu, d'apurar un driblatge fins a l'últim segon, de no perdre mai una pilota. I sobre Messi... De Messi sorprèn tot: que cada cop faci més gols, que pugui jugar a qualsevol lloc del migcamp en endavant, que també

Comença el compte enrere per al lliurament de premis. Messi, Xavi i Iniesta, llestos per a la cerimònia.

MESTRE DE CERIMÒNIES

La tasca de Guardiola a la banqueta del Barça no ha passat desapercibuda per als analistes. Són nombrosos els llibres sobre l'empremta que està deixant el tècnic català al Club. I molts coincideixen a destacar-ne les virtuts: lideratge, treball en equip, dedicació, empatia, sentit comú, intel·ligència emocional... Tots aquests valors no van ser suficients per guanyar, a Zuric, el guardó com a millor entrenador de l'any. En canvi, aquestes virtuts van quedar paleses en la cerimònia de lliurament del premi a Leo Messi —on, de passada, va donar una projecció pública al català com se'n recorden ben poques—. I també es van fer evidents lluny dels focus, quan Guardiola va obrir un sobre simbòlic amb els noms de Xavi i Iniesta. Ells també havien guanyat.

El futbol és quelcom més que perseguir una pilota,
és perseguir un somni.

Descobreix com fer realitat el teu somni a
www.futbolercocacola.es

DE BEN A PROP

La distinció a un treball en equip

He de reconèixer que sempre m'he sentit molt lluny d'aquest tipus de premis, no ho sé, potser té a veure amb el fet que en tota la història només un cop la Pilota d'Or ha anat a parar a un porter. L'escollit va ser molt gran, un immens porter vestit de negre, Lev Yashin, l'excepció que confirma la regla. Potser aquesta llunyania m'hagi desconectat d'aquests premis. Potser un vell concepte solidari pel qual el futbol és un esport d'associació, un esport col·lectiu, un esport d'equip en què el talent individual és important però el col·lectiu és imprescindible, m'ha fet veure aquests premis com la festa dels finalitzadors, d'aquells jugadors que són a prop del que més plaer produeix en el públic,

això que als porters ens fa tant mal: el gol.

“Aquesta vegada la Pilota d'Or era un premi al futbol, a un perfum futbolístic...”

I en aquestes coses pensava quan Messi, Xavi i Iniesta van ser nominats per a tan il·lustre guardó. I mentre molts mitjans intentaven conèixer les meves preferències per

al primer lloc, jo pensava per a mi mateix que em semblava que era la segona vegada que aquest premi posava en valor els elements bàsics del joc. La primera, si se'ls ha despertat la curiositat, seria aquella en què el Milan d'Arrigo Sacchi acaparava el premi amb Van Basten, Rijkaard i Gullit com a nominats. I vaig recordar que en aquells temps vaig arribar a la conclusió que aquest premi reconeixia el millor equip, el millor club d'aquells temps, un equip que va deixar una empremta inoblidable en la història del futbol.

I quan veia Xavi, Andrés i Leo a la cerimònia de Zuric pensava que amb ells tres hi havia tots els seus companys d'equip, els seus tècnics, tots aquells que treballen per tal que tot estigui a punt, perquè ells s'ocupen de fer el que millor saben fer, que és jugar al futbol. Però no només els que avui comparteixen amb ells alegries i tristeses, sinó tots aquells amb qui han celebrat un gol, els qui han fet una passada, tots aquells que han sabut viure amb ells tot el que el futbol ensenya.

I vaig sentir que aquesta vegada sí, aquesta vegada la Pilota d'Or era un premi al futbol, a una idea col·lectiva, a un perfum futbolístic que avui arriba a tots els llocs del món on es practica aquest esport, un perfum que porta les inicials dels nostres jugadors i el nom del FC Barcelona.

ANDONI ZUBIZARRETA
Director esportiu

Andoni Zubizarreta va ser porter del Barça entre el 1986 i el 1994. El successor d'Urruti va ser una peça angular del Dream Team. Zubi, decisiu a la final de Wembley, destacava per la sobrietat, el seu lideratge i per la confiança que transmetia als companys. És el porter que més partits ha jugat de blaugrana. A més, el basc té un palmarès impressionant i el rècord d'internacionalitats amb Espanya (126). Des del juliol del 2010 és el director esportiu del futbol professional del Club.

faci assistències amb tanta generositat, que sigui gairebé imparabile en el driblatge, que vegi la porteria dos metres més ampla que la resta de jugadors, que millori cada dia en l'execució de les faltes directes, que s'impliqui com un juvenil en la pressió al rival... I tot amb una precocitat que espanta, que se'n riu del sexe en l'adolescència.

Amb només 23 anys ja és el jugador més jove que ha guanyat consecutivament la Pilota d'Or. I està a tocar de cracs com Cruyff, Platini i

Van Basten, els únics que en tenen tres.

MESSI, 23 ANYS, EL JUGADOR MÉS JOVE QUE EL GUANYA DE MANERA CONSECUTIVA

Si manté aquesta ambició, la imatge que serveix per tancar aquest reportatge pot convertir-se en una rutina, en una cita ineludible en el

calendari de cada mes de gener. En aquest trajecte, el Barça serà el seu millor company de viatge. L'or de Zuric és a les seves mans. I no té cap intenció de deixar-lo anar.

Messi, exultant després de rebre el trofeu.

BOTTLES AMB MOLT MISSATGE

ALUSPORT
BOTTLES

PATROCINADOR PRINCIPAL
SECCIÓ FUTBOL SALA FC BARCELONA

NOVA COL·LECCIÓ BOTTLES F.C. BARCELONA.
JA A LA VENDA A LA FCBOTIGA MEGASTORE
DEL CAMP NOU I A LA RESTA DE BOTIGUES
DE LA XARXA OFICIAL.

Un dia de glòria blaugrana

Els set protagonistes del Barça al FIFA Pilota d'Or van viure una jornada històrica juntament amb una àmplia delegació del Club, representativa de l'èxit global del model de la Masia

T Chemi Terés F Miguel Ruiz - FCB

El dilluns 10 de gener del 2010 serà, sens dubte, una de les dates per recordar en la història recent del FC Barcelona. En aquest cas no es tracta de cap final ni de cap partit decisiu, sinó del dia en què uns jugadors, una escola i una filosofia van rebre el reconeixement del món del futbol.

Va ser un dia de glòria, 12 hores molt intenses que van començar a la zona de vols privats de l'aeroport del Prat, on un avió contractat per la FIFA esperava els set nominats i els seus acompanyants per dur-los fins a Zuric, ciutat que un any més acollia la gala del futbol.

Abans d'accedir a la terminal, jugadors i tècnic ja van fer un primer tast de com seria

la jornada: una vintena de periodistes els esperaven a l'entrada per recollir les seves primeres impressions. Un cop dins de la sala alguns d'ells van aprofitar per fer el primer

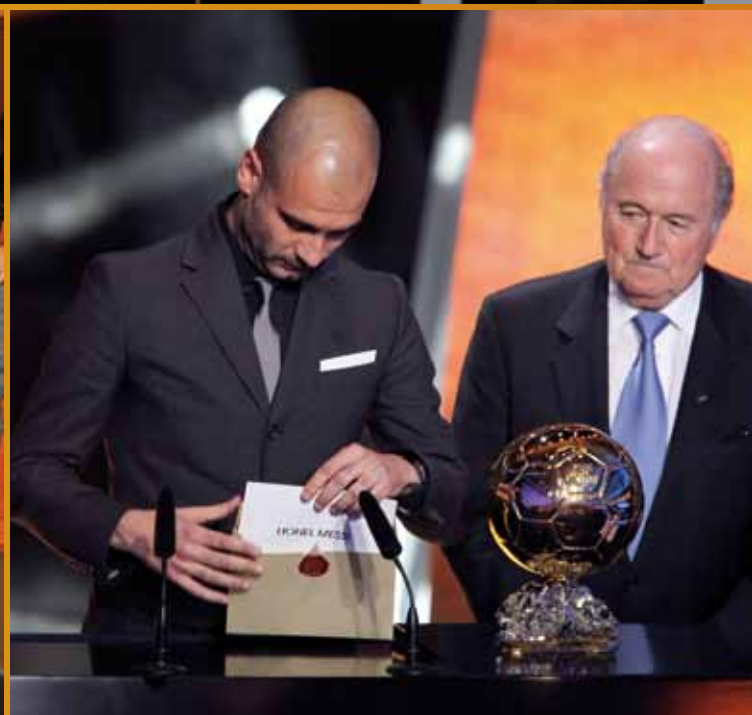
café del dia mentre els acompanyants se saludaven i comentaven com podia transcórrer la jornada. Per descomptat, no hi faltava ningú: Messi, Xavi i Piqué amb els seus respectius pares

ELS NOMINATS I UNA GRAN DELEGACIÓ CULER VAN GAUDIR D'UNA CITA ÚNICA

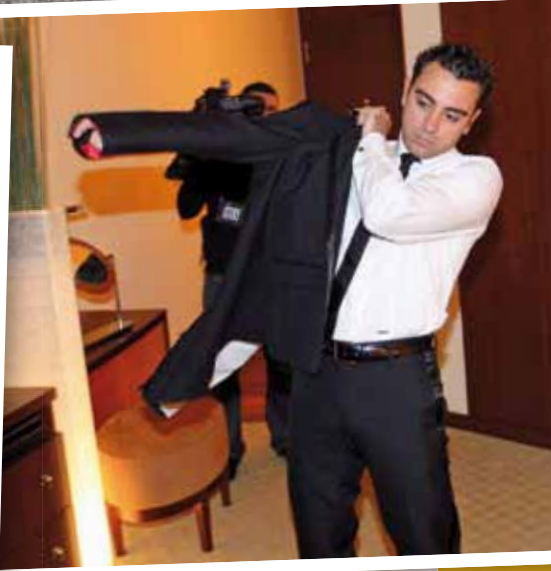
i mares; Villa acompanyat del seu progenitor i de la seva parella; Iniesta acompanyat també de la seva parella i de la seva mare -al

pare li fa por volar i es va desplaçar amb tren-; el Carles Puyol amb la seva nòvia i un amic, i el *capo*, Pep Guardiola, amb el Manel Estiarte. Una gran família disposada a viure uns moments únics.

Durant el vol, només una estoneta per llegir els diaris i fer una petita becaina. Seria l'únic moment de relaxament del qual gaudirien durant tota la jornada; un cop a Zuric, tot es va accelerar de manera brusca. De l'aeroport a l'hotel; de l'hotel al Kongresshaus, seu de la gala, per a la roda de premsa; tornada a l'hotel amb el temps just per saludar la resta d'expedicionaris del Club -entre ells dos pilotes d'or, Luis Suárez i Hristo Stòitxkov- i cap a les habitacions per vestir-se d'etiqueta.

En les imatges superiors, diferents moments de la gala FIFA Pilota d'Or 2010 celebrada a Zuric. Messi, Iniesta i Xavi, els grans protagonistes, van estar ben acompanyats.

Fins aleshores tot havia estat intens, però sense nervis. Ara, un cop fixat el nus de la corbata, les emocions començaven a surar. Com si d'un partit es tractés, els jugadors del Barça van sortir de l'hotel animats per desenes de seguidors que no es volien perdre la festa. Zuric era indiscutiblement blaugrana. Un cop al Kongresshaus els esperava la inacabable catifa vermella per la qual havien de transitar abans d'entrar a la sala. Els flaixos, les entrevistes, els crits d'ànim. L'adrenalina començava a pujar i ja no havia marxada enrere. *Alea jacta est*. I per fi en Pep obria el sobre i deia allò de "*And the winner is... Leo Messi*". Bravo, Leo. I molts van pensar: "El guanyador també és el Barça".

UN CONVIDAT D'OR

La delegació blaugrana a Zuric comptava amb un convidat d'excepció: Luis Suárez, primer Pilota d'Or del FC Barcelona. "El Club em va trucar amb força temps d'antelació, unes tres setmanes abans. No m'ho esperava, perquè no sabia si es faria una cosa d'aquest tipus. En aquestes coses, és important que els clubs es recordin dels jugadors que han militat a l'entitat, sobretot si han guanyat aquest trofeu", declara el protagonista, guanyador de la Pilota d'Or cinc dècades enrere, el 1960. L'exjugador gallec, de 75 anys, va tenir un cap de setmana mogut. Dissabte a la nit, homenatge i sacada d'honor abans del Deportivo-Barça, els seus dos equips més estimats a Primera. Diumenge, viatge a Barcelona. I dilluns, cap a Zuric, juntament amb la resta d'exjugadors convidats pel Club. "Vaig compartir viatge i moltes hores a Zuric amb en Rexach, Rodri, Fusté, De la Cruz o Stòitxkov, i també amb els directius." Als candidats al guardó gairebé no va tenir temps de saludar-los. Coses del protocol. Suárez va assegurar-se durant la cerimònia al costat de Hristo Stòitxkov, un altre Pilota d'Or blaugrana: "Ens van ubicar darrere de les dues primeres fileres i a prop teníem Van Basten i les candidates femenines". Una situació privilegiada per al gallec, que apostava per Xavi. "Em semblava que, dels tres, havia estat el més regular durant tot l'any, però finalment va guanyar Messi i cal acceptar-ho. Però sí que m'hauria agradat que hagués estat per a un espanyol, perquè Messi tornarà a fer-ho i perquè vull tenir companyia", afirma rient el que és, avui dia, l'únic jugador nascut a l'Estat espanyol que compta amb aquest trofeu. /Roger Bogunyà.

Una mà de gols amb impacte mundial

La premsa de tot el món es va fer ressò del 5-0 del Barça sobre el Madrid. I hi va haver unanimitat: el joc blaugrana va ser una meravella

T David Jover, Manel Tomàs i Jordi Clos

400 MILIONS D'ESPECTADORS

El clàssic del 5-0 es va veure arreu del món sense excepcions. Les dades són ben clares: fins a 400 milions d'espectadors potencials van poder gaudir d'un dels millors partits de la història del Barça. Gràcies als acords comercials entre televisions, el partit es va poder veure a fora d'Europa a llocs com Austràlia, Estats Units, Xina, Japó, Mèxic, Singapur, Amèrica del Sud i els països del Golf Pèrsic, entre d'altres. Un gran èxit.

A L'ESTAT, TAMBÉ DE RÈCORD

Els canals Gol Televisió i Canal + Liga van oferir el 5-0 a l'Estat espanyol. GolT va registrar un total d'1.534.000 espectadors, mentre que Canal + Liga en va reunir gairebé un milió, 954.000. Entre les dues van sumar 2.488.000 espectadors i un 13,6% de quota de pantalla, tot un rècord tractant-se d'un partit de pagament. Tot i això, la xifra real es veuria incrementada amb tota la gent aplegada a les penyes o els bars.

CURIOSITATS DEL CLÀSSIC

- A la Lliga, els resultats més favorables al Barça han estat un 7-2 (1950/51) i quatre 5-0 (1934/35, 1944/45, 1993/94 i 2010/11).
- El Barça no va perdre cap partit a la Lliga amb el Reial Madrid al Camp Nou entre les temporades 1984/85 i 2002/03.
- El blaugrana amb més partits de Lliga jugats al Camp Nou contra el Madrid és Migueli, amb 13, entre el 1973 i el 1989.
- El màxim golejadorel Barça és César (1942-55), amb 12 gols en 12 clàssics a les Corts.
- El jugador amb més gols marcats en un clàssic de Lliga va ser Ventolrà, que va fer quatre gols en el Barça 5 Real Madrid 0 del 21 d'abril del 1935.
- El resultat que més vegades s'ha donat a la Lliga ha estat l'1-0 (nou vegades), seguit pel 2-1, que s'ha produït en vuit ocasions.
- En els partits disputats al Camp Nou (des de la temporada 1957/58), el Barça li ha fet 99 gols fins ara al Reial Madrid a la Lliga.

RESSÒ INTERNACIONAL

Un triomf d'aquest estil no passa desapercbut enlloc, i menys en un diari tan prestigiós com l'*Equipe*. El diari francès va obrir la portada amb el titular *Barcelonesque!*, fent referència a l'estil que s'imposa, el blaugrana. A més, va editar un DVD amb el 5-0 per als seus lectors, una cosa molt poc habitual. Qui també se'n va fer ressò va ser Itàlia, on *La Gazzetta dello Sport* va reservar la portada per primer cop a un equip no italià.

ÈXIT A LES XARXES SOCIALS

El seguiment a Twitter del partit amb el *hashtag* #FCBlive va representar el 0,23% de totes les piulades que es fan arreu del món. La xifra no sembla gaire elevada, però l'impacte estimat de persones que van dir alguna cosa des d'aquell *hashtag* se situa a prop dels 17 milions. Respecte al lloc web del Club, les visites es van incrementar un 250% i es va arribar a 3.371.486 de pàgines vistes segons dades auditades per Nielsen.

El descobriment del vestidor

El procés d'adaptació d'Ibrahim Afellay està sorprenent jugadors i tècnics. Fa un mes que va arribar i ja forma part d'un dels grups més compactes de la història

T Marc Guillén

F Miguel Ruiz i Àlex Caparrós - FCB

"Afellay, posa't al nostre rondo", li van dir en el primer entrenament el grup de catalans. El primer dia en un grup nou sempre és incòmode, però Ibrahim Afellay va entrar amb bon peu dins el nucli fort de l'equip. Des d'aquell dia, el nou fitxatge blaugrana ha participat en l'exercici més repetit dels entrenaments amb els campions del món de Sud-àfrica, sens dubte, la millor manera per començar el procés d'adaptació per a un holandès que no coneix ni el país ni la llengüa.

Iniesta parla sovint amb ell,

"perquè es vagi acostumant a l'idioma".

Afellay fa classes de castellà sempre que no hi ha partit i el vestidor cada dia l'acull millor: "Va pel camí d'adaptar-se tan ràpid com Villa", sentència Guardiola.

Ibrahim, conegut com a *Ibi* pels seus amics, és un noi tímid, que només es deixa anar amb la "gent de confiança". La bona rebuda del vestidor l'ha fet sentir còmode des del primer dia. "Tothom és molt obert amb mi i mira d'ajudar-me en tot moment", assegura Afellay, que destaca la qualitat humana de les estrelles blaugrana. I ho exemplifica amb Iniesta: "Ja coneixia la seva enorme

Després de vestir-se per primer cop amb l'equipació blaugrana surt pel passadís del vestidor que el portarà a fer els habituals tocs de pilota.

qualitat, però és que encara és millor com a persona. M'està ajudant moltíssim". Si el manxec parla amb ell sovint en castellà, Piqué aprofita els seus coneixements d'anglès per transmetre-li les indicacions a la gespa, i els doctors de l'equip li tradueixen les indicacions de Tito Vilanova abans de saltar al terreny de joc. Entre tots, i especialment amb Guardiola,

"EL PEP M'ESTÀ AJUDANT MOLT. ESTÀ PENDENT DE TOT EL QUE FAIG I EM CORREGEIX".

Afellay sent el suport de tothom: "El Pep m'està ajudant molt des del primer dia. Està pendent de tot el que faig i em corregeix. Em diu quan s'ha de pressionar

i quan he de mantenir la posició... Em dona les instruccions perquè l'adaptació sigui més ràpida". Alhora, el tècnic està encantat amb l'actitud de l'holandès, un factor clau per a l'entrenador: "Perquè un jugador s'adapti ràpidament es necessiten dues coses: qualitats futbolístiques i predisposició. Ell sempre ha jugat molt bé quan ha tingut minuts i té una actitud impecable. Mai li he vist cap senyal de tristor, sempre somriu, vol aprendre i cada vegada parla més i millor". En un mes, el nou fitxatge blaugrana ha passat de ser Ibrahim Afellay a ser *Ibi* també dins del vestidor.

Un mes després d'aterrar a Barcelona, el nou '20' blaugrana ha constatat el que es veu des de fora: "Estic en el

EL MARROC I HOLANDA UNITS EN AFELLAY

Més enllà del futbol, el més important per Afellay és la família i la religió: "Són els dos pilars que em donen la força i la tranquil·litat". Els seus pares van néixer a Alhucemas (el Marroc) i van emigrar cap a Europa, passant per Espanya, abans d'instal·lar-se a la ciutat holandesa d'Utrecht. El seu pare era boxejador i va morir quan l'Ibrahim tenia 9 anys. Aquell episodi el va fer "créixer més ràpid", però no li agrada parlar-ne gaire. Ha viscut sempre al barri humil d'Overvecht, on la meitat del veïnat és estranger, i s'ha convertit en un emblema d'èxit per a la comunitat forana d'Holanda. Mai ha oblidat les seves arrels, per això se sent "mig holandès i mig marroquí", i per això sempre ha viscut amb la seva mare. Ara busca una casa per abandonar l'hotel i poder portar la família ben a prop.

Ibrahim Afellay en la seva primera entrevista com a blaugrana per a Barça TV i www.fcbarcelona.cat.

millor equip del món, te'n adones ràpidament. Es treballa molt amb la pilota en els entrenaments i el joc és molt ràpid". La velocitat de joc blaugrana és el que més ha "impressionat" Afellay, però el joc combinatiu el té molt interioritzat. De fet, falla molt poques passades en uns rondos que s'acostumen a entrar als nous jugadors. Ibi és un jugador col·lectiu, que ha mamat l'escola holandesa de la qual surt l'estil de joc blaugrana i que al PSV ja ha demostrat la seva enorme comprensió futbolística

"NO ENTENC EL FUTBOL DE CAP ALTRA MANERA QUE NO SIGUI EL FUTBOL TOTAL"

amb ell per jugar d'interior o d'extrem per les dues bandes; però és que a Eindhoven fins i tot va jugar de migcentre. La seva riquesa tàctica és una ajuda clau per adaptar-se a un sistema de joc tan dinàmic com el del Barça: "Sóc holandès i no entenc el futbol de cap altra manera que no sigui el futbol total que fa el Barça. Per mi és així com s'ha de jugar el futbol i no hi ha cap altre equip que jugui millor aquest estil."

Encara tenia fresc el record del 2 a 6 al Bernabéu per televisió quan el seu representant li va anunciar que el Barça el volia fitxar. "Va ser un moment molt especial. El meu mànager m'ho va comunicar i li vaig respondre immediatament que el Barça era la meua

primera opció. Les negociacions posteriors van ser molt ràpides", explica un Afellay que encara va haver de veure el 5-0 per la televisió però ja sentint-se jugador del Barça. Les setmanes prèvies a la seva arribada a Barcelona les va aprofitar per parlar amb exblaugranes com Cocu sobre el seu nou club. L'holandès sabia tantes coses de Barcelona abans d'arribar que, un cop instal·lat, no l'ha sorprès gairebé res, "perquè era tal com me l'havien explicat". Tot i això, no oblidava l'impacte de passar per davant del Camp Nou el dia que va arribar a la ciutat: "Va ser un moment realment especial. El vaig veure tan gran i tan bonic que em va impressionar. L'havia vist per televisió, però no hi havia estat mai. És majestuós".

Des que ha arribat, Afellay ha estat concentrat plenament en el futbol. S'entrena als matins, fa tantes classes de castellà com pot i descansa la resta de temps. L'holandès és un professional del futbol i una persona molt educada en el tracte. El nou fitxatge blaugrana parla de vostè als desconeguts, no se li coneix cap nota discordant fora dels terrenys de joc i d'això en són plenament conscients uns tècnics que valoren molt la personalitat dels jugadors. En més d'una ocasió, Guardiola ha dit que, més enllà de la qualitat individual, és clau que els seus jugadors siguin "bones persones", i en aquesta definició hi encaixa perfectament Ibrahim Afellay, el nou descobriment blaugrana.

La pissarra de les tàctiques es va convertir en el cartell de benvinguda en un vestidor on Afellay ocupa la guixeta al cantó de Lionel Messi.

**Un equip, uns colors,
una targeta: la Visa Barça**

Visa Barça

Ser titular té molts avantatges, i la Visa Barça t'ofereix les millors condicions. A continuació, t'exposem els beneficis dels quals disposes per ser titular de la targeta:

- **No cal que canviïs de banc o caixa.**
- **La quota del primer any sempre serà gratuïta.** I si ets soci del Barça i fas una compra anual amb aquesta targeta, les quotes dels anys següents tampoc no et costaran res.

- **Aconseguiràs Punts Estrella** bescanviables per regals del catàleg.
- **Podràs triar entre els dissenys exclusius de la Targeta Visa Barça.**
- A través de Línia Oberta, tindràs la possibilitat de **fraccionar la quota de soci** del FC Barcelona en tres mensualitats, sense despeses addicionals.

Parlem?

**Patrocinador oficial
del FC Barcelona**

Si encara no tens la Visa Barça, demana-la a la teva oficina de "la Caixa", on-line a través del web o trucant al 902 239 498.

El somni africà

Assaboreixen l'èxit al FC Barcelona amb un ull posat al seu continent. Són referents a l'Àfrica

T Aleix Santacana F Miguel Ruiz - FCB

Fins fa pocs dies, Seydou Keita i Boniface Ndong no es coneixien, i això que de ganes de fer-ho no els en faltaven. El migcampista de Mali i el pivot del Senegal són dos referents en els seus respectius esports a

**“ÉS UN HONOR SER AQUÍ”,
EXCLAMEN.
“L'ESPORT ENS HA CANVIAT LA VIDA!”**

qui la REVISTA BARÇA i Barça TV va unir a la Ciutat Esportiva Joan Gamper. Són dues persones encantadores. I no és estrany que els seus tècnics en parlin amb admiració. “Al llarg de la meua carrera no he trobat cap persona a nivell humà com Seydou Keita i crec que, difícilment, la trobi en un futur”, afirmava Guardiola en una roda de premsa. “Des que va arribar ens té una mica el cor robat a tots. En Boni és exquisit”, apunta Xavi Pascual. La trobada flueix sola. Entre ells parlen un francès excel·lent. Ndong és capaç d'entendre i parlar fins a sis idiomes. Keita, de moment, tres. Tots dos s'esforcen per aprendre el català. “És un honor ser aquí!”, exclamen a

KEITA: “EL DIA QUE VAIG MARXAR ÉS EL MÉS IMPORTANT DE LA MEVA VIDA”

l'uníson. “L'esport ha canviat la meua vida. Gràcies a l'esport vaig sortir del meu país i he tingut la sort d'aprendre moltes coses”, afirma Ndong, que als seus 33 anys ha jugat a Alemanya, França, els Estats Units i Rússia. “Gràcies al futbol he pogut ajudar moltes persones, començant per la meua família. Si no fos pel futbol segur que ara no seria aquí, a Barcelona”, reflexiona Keita.

L'actual capità de la selecció de Mali va néixer a Bamako el 16 de gener del 1980. Es va formar com a futbolista al Centre Kalif Keita, un club de formació de joves talents fundat pel seu oncle, que va ser Pilota d'Or

de l'Àfrica l'any 1970. Als 17 anys va emigrar a Marsella. "El dia que vaig marxar del meu país és el més important de la meua vida. Tenia l'oportunitat d'intentar ajudar la meua família, però has de ser molt fort mentalment". Els inicis no van ser fàcils. Keita va jugar nou partits en les tres temporades que va ser a

NDONG: "AL SENEGAL HI HA DUES PISTES DE BÀSQUET. FALTEN MITJANS"

Estats Units per iniciar una carrera universitària un observador em va donar l'oportunitat de jugar a la Segona Divisió alemanya. Va ser el dia més feliç de la meua vida!".

Durant l'entrevista tots dos tenen la pilota a les mans. Fem una petita pausa i no dubten a fer quatre tocs amb la de futbol. "Ei, que jo havia jugat de lateral!", avisa Ndong. Un lateral de 2 metres i 13 centímetres! Tot i tapar bona part de la porteria amb la seva envergadura, Keita el supera en els llançaments de penal amb xuts rasos i ajustats al pal. Camí del Pavelló de la mateixa Ciutat Esportiva, on farem la segona part de l'entrevista, Ndong confessa una anècdota a Keita: "Quan li digui al meu germà que t'he conegut, embogirà!".

l'Olympique de Marsella. Ndong va sortir del Senegal per jugar al Rattelsdorf: "En el meu cas jugava a bàsquet de manera amateur a Mbour, al Senegal, i quan estava a punt d'anar als

Somriuen. I Ndong es dirigeix a nosaltres: "Pensa que ens veuen com ídols, com gent que ha aconseguit el seu somni i ells somien repetir-ho". "Hem de fer les coses bé. Som exemples. Allà no tenen gaires oportunitats i el futbol els dóna algunes alegries", afegeix Keita. Ho diuen amb humilitat. Sempre amb educació i respecte. Entrem al Palau i Ndong insisteix: "Fixa't, al

meu país només hi ha dues pistes de bàsquet, i això que s'anomena país del bàsquet. Aquí, en una sola ciutat, ja n'hi ha 30 o 40! El problema de les infraestructures és evident". Keita és el primer a agafar la pilota de bàsquet. "Aquests primers tirs són de prova". En necessita pocs. Ben aviat s'anima a desafiar amistosament Ndong. La diferència d'alçada és evident i, tot i la potència de salt del malià,

el pivot del Regal Barça és superior a prop del cercol. “Les qualitats físiques les tenim. El problema és que a l'Àfrica no hi ha diners i costa molt més desenvolupar-les”, explica Keita, immers de nou en l'entrevista. “Sabem córrer, sabem saltar. El que hem de fer és treballar perquè els joves tinguin més facilitats i oportunitats”, afegeix Ndong. Tots dos, nascuts en països veïns, s'impliquen sovint en projectes i campanyes que permetin millorar les condicions de vida de l'Àfrica. Ho fan amb discreció. “Tenim una gran part

TREBALLEN EN SILENCI PER MILLORAR LES CONDICIONS DE VIDA DE L'ÀFRICA

de les nostres famílies allà i, tot i que aquí ens sentim molt a gust, sempre que podem hi anem. És casa nostra”, matisa

Ndong. Keita assenteix amb el cap. La pròxima vegada que es trobin ells dos potser serà a l'Àfrica, lluny dels focus. “M'agrada molt la pesca i espero portar-hi el Seydou quan siguem al Senegal”. “Quedaré un dia amb ell perquè si no es prova, no se sap. No hi he anat mai. Al meu país no hi ha mar i, és clar, és difícil pescar!”, replica amb un somriure Keita. Mentrestant, continuaran defensant amb orgull l'escut del Barça.

Dins del programa de reportatges *Porta 104* podreu gaudir de la trobada entre Keita i Ndong.

TOT ESPORT, TOT ESPECTACLE

BÀSQUET DE LUXE

ADRENALINA, PASSIÓ I EMOCIÓ
PER A TOTS ELS PÚBLICS

DES DE 14€

Propers partits

26/27 de febrer*
 Regal FC Barcelona
Caja Laboral

3 de març
Regal FC Barcelona
Union Olimpija

9/10 de març*
 Regal FC Barcelona
Cajasol

19/20 de març*
 Regal FC Barcelona
ASEFA Estudiantes

2/3 d'abril*
 Regal FC Barcelona
Bizkaia Bilbao Basket

*Data pendent de confirmació

ENTRADES

www.fcbarcelona.cat
ServiCaixa, FNAC i Carrefour
Taquilles del Club

FCBARCELONA
més que un club

· www.fcbarcelona.cat
· www.facebook.com/fcbbasket
· www.twitter.com/FCBbasket

Regal
Canal Directe de Liberty Seguros, S.A.

El viatge de tornada

Del seu aprenentatge a Manchester al cim futbolístic com a jugador del Barça

T Laura Aparicio F Àlex Caparrós - FCB

Només té 24 anys, però és un dels millors centrals del món. Així ho indica un palmarès que ja aplega vuit títols amb el primer equip del Barça, tres amb el Manchester United i un campionat del món amb la selecció espanyola. Gerard Piqué ha crescut ràpid, gaudeix del futbol, la seva professió l'apassiona. Ho reflecteix el seu caràcter alegre i extrovertit, el mateix que llueix al final de cada partit quan el marcador indica un resultat favorable: "Estic molt content i amb moltes ganes de seguir, de continuar a aquesta velocitat, i esperem que sigui cap amunt".

Gerard Piqué és admirat arreu del món, també a Manchester, on va fer els seus primers passos com a professional. Tenia només 17 anys quan arribava al club anglès després de passar per les categories inferiors del Barça. Allà es va trobar amb Sir Alex Ferguson, l'entrenador més veterà de la Premier League, que dirigeix els *red devils* des de l'any 1988. Piqué estava nerviós quan es va trobar per primera vegada amb Ferguson, però a poc a poc es va establir la confiança entre tots dos: "Per mi, ho he dit sempre, va ser com un segon pare, perquè a Anglaterra hi vaig anar sol, la meva família es va quedar aquí a Barcelona. Ell em va ajudar en tots els aspectes".

Piqué va aprendre d'aquella experiència i del fet de compartir vestidor amb futbolistes

L'AFICIÓ TAMBÉ PREGUNTA

QUIN ÉS EL JUGADOR AMB MÉS MANIES A LA PLANTILLA?

"N'hi ha molts que en tenim, el Víctor Valdés, el Dani Alves, Seydou Keita... Jo també en tinc alguna, com sortir amb el peu dret trepitjant dues vegades, fer tres salts després de la foto o jugar amb màniga llarga."

QUIN JUGADOR TÉ MÉS ÈXIT AMB LES DONES?

"Bojan té èxit entre les joves i el míster amb les més grans."

COM CELEBRARÀS EL TEU PROPER GOL DAVANT EL MADRID?

"No ho sé, això surt sol. Hi ha tanta intensitat en aquests partits, tanta adrenalina, que no hi penses."

GERARD PIQUÉ

LES PRIMERES SAMARRETES

Gerard Piqué no oblidarà el seu pas pel futbol base blaugrana. Cuida i guarda les primeres samarretes que va lluir a les categories inferiors, a l'Aleví i a l'Infantil. Aquest és l'objecte personal que va escollir per a l'entrevista de Barça TV: "Tinc molt bon record del meu pas pel planter, vaig créixer com a futbolista i també com a persona, i això és molt important".

de la talla de Vidic, Ferdinand, Rooney o Cristiano Ronaldo però no va jugar tot el que li hauria agradat. És per això que, el 2008, amb 21 anys, tornava a casa per consolidar-se a l'eix de la defensa del Barça. Va ser aleshores quan va rebre una carta molt especial: "Ferguson em va enviar a mi i als meus pares una carta quan ja era aquí a Barcelona reconeixent que potser s'havia equivocat, però on al mateix temps apuntava que les decisions s'han

FERGUSON LI VA CONFESSAR QUE S'HAVIA EQUIVOCAT DEIXANT-LO MARXAR

de prendre i que està molt content de la meua felicitat". De Manchester no només s'ha emportat una bona amistat amb Ferguson, sinó també un munt d'anècdotes de vestidor com la que va viure amb el mític Roy Keane. Era el futbolista amb més veterania i caràcter, i exigia màxima concentració en cada partit fins al punt que els mòbils estaven prohibits. Però un dia el telèfon de Piqué va sonar

LES CIUTATS QUE L'HAN MARCAT PROFESSIONALMENT

Manchester

Saragossa

Barcelona

en el moment més inoportú: “El portava a la butxaca del xandall que vaig penjar just darrere nostre, a la paret, i aleshores el mòbil va començar a vibrar, amb la mala sort que ell notava la vibració al cap i hi va haver una mica de brega”.

L'experiència adquirida a Anglaterra i la confiança de Pep Guardiola -que li ha donat la continuïtat necessària- han convertit Gerard Piqué en una de les peces clau del Barça i un indiscutible en els equips ideals que escull la FIFA i la UEFA. El seu nom està associat a l'èxit, i al FC Barcelona ha engrandit el seu palmarès amb competicions importants com la Lliga de Campions de Roma o el Mundial de Clubs d'Abu Dhabi, un dels moments que guarda entre el cor i la memòria.

El defensa pot presumir d'haver sumat vuit títols amb el Barça i d'haver-se proclamat campió del món a Sud-Àfrica amb la selecció espanyola: “La veritat és que no compto tot això. Això ja ho faré quan em retiri, tindrè molt temps de pensar-hi. Ara simplement miro el present, i també el futur. Hem de seguir, hem

EL TEST DE L'ESTACIÓ CAMP NOU PIQUÉ AMB LES NOVES TECNOLOGIES

Tens Facebook?

“Sí, vaig decidir tenir Facebook personal, i l'actualitzo cada dia en català, castellà i anglès. Informo d'allò que faig a cada moment.”

Ets de Blackberry o Iphone?

“De Blackberry.”

T'ha caigut alguna vegada el mòbil?

“Vaig llançar-me a la piscina amb el telèfon.”

Quants missatges reps al dia?

“Uns 10 o 15, el meu telèfon no el té gaire gent.”

Pots viure sense mòbil?

“Sí, és imprescindible per estar localitzables, però és com uns pantalons, s'han de portar i ja està.”

de continuar”. En aquest sentit, assegura que “repetiria el triplet, repetiria les Sis Copes”.

Vol continuar gaudint del futbol i de l'històric moment que viu el Club, i compta amb un marcat caràcter competitiu. Satisfet amb el seu treball al terreny de joc, sap assumir també el que significa ser futbolista fora del camp. La seva fama ha crescut al mateix

ritme que la seva qualitat futbolística i a més és un dels jugadors amb més èxit entre el públic femení, un fet que no li agrada ressaltar. Reconeix que el seu dia a dia ha canviat: “És complicat anar al cinema un diumenge, has d'escollir anar-hi un dilluns o un dimarts, però això és una cosa que està dins de la teva vida, i al final t'hi acostumes”.

València

Roma

Abu Dhabi

L9

REVIU-LOS A
BARÇA TV

L'acord amb Qatar Sports Investment, un pas endavant

Aportarà uns 171 milions d'euros en cinc anys, uns recursos econòmics imprescindibles per reforçar l'estabilitat econòmica del Club. A més, l'elecció potencia l'esperit solidari de la nostra samarreta

T Vanessa Forns F Miguel Ruiz - FCB

L'anunci de l'acord entre el Barça i Qatar Sports Investment, que ha cedit els drets a Qatar Foundation, ha significat tot un cop d'efecte en el món de l'esport, que reflexiona amb admiració sobre les magnituds d'aquesta aliança. Està previst que al llarg de les pròximes cinc temporades s'ingressaran uns 171 milions d'euros. En total, seran una

mitjana de 30,2 milions per temporada, més 15 milions pels drets comercials d'aquesta primera campanya i una variable per títols que podria arribar als 5 milions d'euros. Tot plegat en els temps que corren. "Amb aquest acord el FC Barcelona se situa com la marca líder indiscutible del món del futbol, clarament per davant de tots els nostres competidors internacionals, va assegurar el

vicepresident econòmic Javier Faus el dia de la presentació de l'acord.

Evidentment, l'anunci també va sorprendre la massa social del Club. Els socis havien aprovat en Assemblea de Compromissaris, l'any 2003, que es podria incloure publicitat en la samarreta per garantir la viabilitat econòmica del Club. Un permís que només es podria acomplir davant una proposta

ELS PILARS BÀSICS DE QATAR FOUNDATION

En la roda de premsa de la presentació oficial d'aquest acord entre el FC Barcelona i Qatar, el 13 de desembre passat, el vicepresident de la Qatar Foundation, Saif Ali al-Hajari, va aprofitar l'ocasió per resumir les finalitats principals de la Qatar Foundation, organització creada l'any 1945 per l'emir de Qatar: "Es tracta d'una organització no governamental i sense ànim de lucre que té com a pilars principals l'educació, la ciència, i la recerca i que està oberta a tota la gent. El nostre objectiu és crear ponts i compartir coneixements."

Proseguint amb la seva explicació, Al-Hajari va donar alguns detalls del suport que aquesta fundació, considerada una de les primeres del món, dóna al seu país: "La nostra fundació dóna suport a Qatar en el seu viatge del desenvolupament d'una economia basada en el petroli i el gas a una economia del coneixement, afavorint el potencial humà, cosa que beneficiarà tota la humanitat, els nens, i no únicament els qatarians."

D'altra banda, va voler adreçar-se als socis i aficionats del FC Barcelona per aclarir-los que aquesta fundació comparteix els mateixos valors del Club i comprometre's al fet que "aviat entendran el tipus d'institució que llueix a la seva samarreta".

irrebutjable, tant des del punt de vista econòmic com pel que fa a la reputació de marca. "Hem tancat un acord que ens dóna oxigen, ja que ens permetrà moltes coses, entre d'altres reduir el nostre deute i no vendre patrimoni", va afirmar el president Sandro Rosell, just abans d'insistir en la importància del fet que "seguim tenint un caràcter solidari a la nostra samarreta".

Condicions pel deute

"Sense el deute que ens hem trobat aquesta operació no s'hauria produït", va reconèixer obertament el vicepresident econòmic Javier Faus, que va confirmar la importància dels contactes del president Sandro Rosell per culminar l'operació. "És ell qui ha liderat personalment un procés d'una durada de més de tres mesos de treball, que finalment ha arribat a bon port gràcies sobretot a la força del FC Barcelona però també gràcies a les seves excel·lents relacions amb la família reial qatariana".

El fet que Qatar i la seva fundació hagin escollit el FC Barcelona com a ambaixador mundial a través de l'esport és, segons va comentar Javier Faus, "un motiu per sentir-se satisfet i orgullós", sobretot tenint en compte que es tracta "d'una de les primeres fundacions del món".

Aquest vistiplau de l'Unicef va ser un aspecte molt especialment valorat en les reflexions prèvies a la signatura de l'acord. En aquest sentit, Raquel Fernández, que va estar present en la presentació de l'acord en representació de l'Unicef, va confirmar que

havien estat informats en tot moment dels contactes i es va mostrar convençuda que l'aliança amb el Barça i la seva Fundació es reforçarien encara més, ja que s'ha convertit en "un compromís continuat necessari per

millorar les vides dels nens al món".

Per la seva part, el representant de la Qatar Foundation, el seu vicepresident Saif Ali al-Hajari, explicava just després de la signatura que "compartim la mateixa visió i cultura que el Barça, utilitzant l'esport per ajudar la societat. Compartim valors i transmetem el mateix missatge".

Ahmad al-Sulaiti, el director executiu de Qatar Sports Investment, l'empresa amb qui el Club ha signat l'acord i que ha cedit els seus drets a Qatar Foundation, insistia en el fet que "aprofitem l'esport com a catalitzador per reunir gent de diferents històries en un esport comú".

En el marc d'aquest mateix acord, i a banda de les contraprestacions econòmiques, està previst que el primer equip de futbol disputarà un amistós per temporada. Podria ser a Qatar o a qualsevol altre escenari. A més, Qatar Foundation també es compromet a desenvolupar projectes de col·laboració amb l'Unicef i amb la Fundació del Barça.

Carles Puyol i Nicolas Mas, capitans del Barça i USAP respectivament, s'intercanvien presents en la visita dels rossellonesos a la Ciutat Esportiva Joan Gamper.

La festa del rugbi català

La USAP de Perpinyà juga a l'Estadi Olímpic Lluís Companys els quarts de final de la Heineken Cup, un esdeveniment potenciat pel conveni signat entre els catalans del nord i el FC Barcelona

T Miquel Pellicer

F Miguel Ruiz i Àlex Caparrós - FCB

El pròxim 9 d'abril l'Estadi Olímpic Lluís Companys viurà un partit de quarts de final de la Heineken Cup de rugbi entre la USAP de Perpinyà i el Toulon. La disputa d'aquest partit de la màxima competició continental arriba després del conveni entre el club de la Catalunya Nord i el FC Barcelona. I és que ambdues entitats són més que un club i aquesta cita del mes d'abril serà una autèntica festa esportiva i identitària.

“Cal tenir en compte que la USAP és el principal equip de la Catalunya Nord, que sempre ha tingut un lloc molt important com a eina d'identitat catalana”, en paraules de l'advocat del club, Pierre Becque. En la inevitable relació entre esport i país, la USAP ha tingut una posició preeminent, equivalent al que pot suposar el Barça en el món del futbol. La USAP va sorgir de la fusió de dos clubs, la Unió Sportiva de Perpinyà i els Arlequins el 1933, però el club ja existia des del 1902 sota

el nom d'Associació Esportiva Perpinyà (ASP).

El 1914 els Catalans -així són coneguts els jugadors de la USAP, de la mateixa manera que els anomenen els Arlequins pel club d'origen- van guanyar el seu primer campionat de França de rugbi a quinze amb un assaig en els darrers segons d'un jove jugador anomenat Aimé Giral, heroi caigut durant la Primera Guerra Mundial. En honor seu, el club va posar el nom d'aquest jugador al seu estadi, un mèrit que encara és vigent avui dia. Com la majoria de clubs de l'Europa continental, les Guerres Mundials van trastocar els seus plans i els seus projectes. La USAP també va guanyar el títol de França el 1921, el 1925, el 1938 i el 1944 però té un període de sequera fins al 1955 i l'equip patirà una llarga travessia del desert fins que el 2009 es torna a proclamar campió de la Lliga francesa. Sis anys abans, però, l'equip dels arlequins va aconseguir arribar a la final de la Copa d'Europa, on perd per 22-17 contra l'Stade de Toulouse.

OBJECTIU: OMLIR L'ESTADI OLÍMPIC

Els *catalans* jugaran contra el Toulon, l'equip del capità de la selecció anglesa, John Wilkinson, mediàticament entès com el David Beckham del rugbi i considerat un heroi nacional pel anglesos. Per a aquest esdeveniment, el club ha preparat una pàgina web especial (www.usapabarcelona.cat) des d'on es farà el seguiment especial d'aquesta autèntica festa del rugbi català. Vídeos, fotos, notícies i seguiment a través d'Internet completaran aquest lloc especial per seguir l'esdeveniment i conèixer la manera d'assistir-hi.

Guardiola, en primer terme, posant per a la foto oficial de les dues plantilles, que simbolitza l'agermanament d'ambdues entitats.

El cert és que, en la darrera dècada, el rugbi mundial ha patit una absoluta revolució, fent que l'esport es professionalitzés. “Quan ens hem organitzat hem pogut tenir

L'HIMNE OFICIÓS DE LA USAP ÉS 'L'ESTACA', DE LLUÍS LLACH

l'agermanament que ha segellat recentment amb el FC Barcelona i que es va materialitzar el 17 de gener passat en diversos fronts.

Agermanament de plantilles

De la mateixa manera que el president del FC Barcelona, Sandro Rosell, va segellar el conveni amb el president de la USAP, Paul Gozé —en un acte a les oficines del Club on hi eren presents els directius del Barça Ramon Cierco i Dídac Lee—, les plantilles blaugrana i rossellonesa van agermanar-se. Sobre el terreny de joc, la plantilla de la USAP i del primer equip de futbol del Barça van fer palès l'agermanament amb encaixades de mans, intercanvi de samarretes i pilotes. Per uns moments, les pilotes esfèriques van deixar pas a les ovals del rugbi sobre la gespa de la Ciutat Esportiva Joan Gamper. Els Xavi, Iniesta, Valdés i Villa van poder intercanviar opinions i bromes amb els Mas, Porical, Edmonds, Olibeau, Álvarez-Kairelis, Tuilagi i companyia. El francès Éric Abidal va ser un dels protagonistes

amb la visita de l'equip de la Catalunya Nord. A l'arribada de l'autocar dels perpinyanesos a Sant Joan Despí, el director de la Ciutat Esportiva, Pere Gratacós, va ser el perfecte amfitrió ensenyant les instal·lacions del Club, mentre que sobre el terreny de joc del camp número 1, els jugadors d'ambdues plantilles van entendre's des del primer moment. Una complicitat que va quedar clara des que es va iniciar l'entrenament de l'equip de Guardiola, durant el qual l'actitud dels jugadors de rugbi va ser de silenci i respecte. Això sí, no es van poder resistir de treure les seves càmeres de fotos.

Admirats pel Camp Nou

Minuts després, els homes de la USAP visitaven el Camp Nou, on l'admiració per l'equip de Guardiola va prendre una nova dimensió. L'Estadi del Barça va despertar encara més l'admiració d'aquells *homenots* que es barrejaven entre els visitants de la ruta turística a les instal·lacions.

“Som molt feliços de ser a Barcelona; per al nostre club és molt important”, va afirmar Nicolas Mas, que a més de ser el capità d'una plantilla en la qual conviuen francesos, britànics, samoans, neozelandesos, entre altres nacionalitats, és un dels jugadors de la Catalunya Nord més emblemàtics de l'equip, amb moltes coses comunes amb la filosofia Barça. Si en el passat jugadors com el neozelandès Dan Carter o el sud-africà Percy Montgomery van deixar una empremta inesborrable, la majoria dels actuals jugadors són internacionals en les seves respectives seleccions i autèntics ídols de

UNA SAMARRETA AMB IDENTITAT

Els colors de la USAP són el sang i l'or de la senyera catalana, l'himne oficiós és *L'Estaca*, de Lluís Llach, i el lema històric, *Sempre Endavant*. La identitat catalana dels rossellonesos és molt present en els seus símbols des dels seus orígens, sobretot pel que fa a la samarreta de joc. L'Associació Esportiva de Perpinyà (ASP) vestia els colors catalans a principis de segle. Posteriorment, el 1919, amb la fusió amb la Unió Esportiva de Perpinyà (USP), el club adopta els colors blau cel a la samarreta, el blanc als pantalons i la senyera a les mitgetes per retre homenatge als jugadors morts durant la Primera Guerra Mundial als camps de batalla d'Europa. Amb la fusió definitiva amb els Arlequins, el club va incloure dins la seva simbologia les formes arlequinades. La samarreta europea de la USAP a la Heineken Cup aquesta temporada ret homenatge pel que fa al color i la forma a la seva tradició arlequinada, conjugant els colors del groc, el blau i el grana.

La plantilla de la USAP, en la seva visita al Camp Nou, va poder comprovar la magnitud de l'estadi barcelonista.

masses en el rugbi mundial, però mantenen la humilitat dels jugadors fets a casa.

Messi i la filosofia d'equip

Un d'aquests jugadors de categoria i que segueix més l'actualitat del primer equip del FC Barcelona és Olivier Olibeau, que considerava "fantàstic" veure jugar l'equip de Guardiola. "Ho fan tot tan fàcil!", va dir Olibeau, segona línia de l'equip, que ja havia visitat el Camp Nou diverses vegades per veure jugar l'equip blaugrana.

Per la seva banda, el segona línia argentí Rimas Álvarez-Kairelis es declarava fan del seu compatriota Leo Messi, al qual veu com una estrella i un autèntic símbol del seu país. "Gau-

deixo de tot allò que fa amb Xavi i Iniesta", va dir el jugador nascut a Buenos Aires, que destacava que a la USAP "tots som iguals i el més important no

COM EN EL CAS DEL BARÇA, A LA USAP, L'EQUIP ÉS EL MÉS FONAMENTAL

són les individualitats, sinó l'equip". Pura filosofia Barça aplicada al món del rugbi, l'esport més popular a França, on els jugadors de la USAP són uns autèntics herois.

Després d'aquesta jornada a les instal·lacions del FC Barcelona, la USAP vol potenciar encara més la seva presència a Catalunya i promocionar un esport com el rugbi amb nombrosos seguidors a tot el món. El pròxim 9 d'abril serà una bona ocasió per fer sentir *L'Estaca* a l'Estadi Olímpic Lluís Companys i ajudar l'equip de Perpinyà a superar l'escull dels quarts de final contra el Toulon amb l'esperit barcelonista planejant sobre el terreny de joc.

MOLTES NACIONALITATS I APOSTA PEL PLANTER

La USAP és un equip de jugadors de diverses procedències, però a part de la seva projecció internacional, amb jugadors de Camerun, Samoa, Tonga, etc., cal destacar que més de la meitat de la seva plantilla són de la regió de Perpinyà. I és que de la mateixa manera que el FC Barcelona aposta pels joves talents de la Masia, la USAP té el seu mirall en el Centre de Formació Professional. "El treball del planter és molt important", destaca Becque. Al capdavant d'aquesta plantilla hi ha el capità perpinyanès, Nicolas Mas, conegut amb el sobrenom de Bus. Els seus companys també tenen curiosos renoms. Així, el neozelandès Perry Freshwater és conegut com Aigua Fresca; Robins Tchale-Watchou, per la seva alçada i la seva corpulència, és el President; el samoà Henry Tuilagy, el Bulldozer o el Carnisser, i Jérôme Porical és conegut com Popeye.

Els fruits de la nostra terra ens portaran a la victòria

FC BARCELONA

Borges. Patrocinador principal de la secció d'handbol.

Sabor Mediterrani. Sabor Borges.

“L'autocomplaença és el pitjor mal d'un esportista”

Enlluerna dins i fora de l'aigua. La nedadora badalonina del Club Natació Sabadell, Mireia Belmonte, triple campiona del món a Dubai el desembre passat, va brillar amb llum pròpia al Camp Nou

T Llorenç Tarrés

És el primer cop que ve a l'Estadi?

No és la primera vegada però gairebé, tot i que sóc culer.

Com és això?

Crec que és el segon cop que vinc a l'Estadi, però amb el meu ritme d'entrenaments sempre m'ha estat molt difícil. La veritat és que impressiona.

Li ha agradat?

És clar, m'he sentit molt a gust. Ha estat un plaer ser a la Llotja amb el president, i totes les autoritats i tanta gent important. Però sobretot és un plaer veure jugar el Barça, sobretot en directe.

A la Llotja vostè era una personalitat. Tres ors (200 i 400 estils i 200 papallona) i una plata en una prova on no entrava a les travesses (800). Ho ha assimilat ja, tot el que ha aconseguit?

La veritat és que encara em costa una mica assimilar-ho, ha estat un gran èxit, però ara ja ho tinc més paït que no pas fa un mes, quan vaig guanyar les quatre medalles.

Arribava a Dubai amb bones sensacions després del Campionat d'Espanya. Però s'esperava tot això? Quina creu que ha estat la clau de l'èxit?

Sí, al Campionat d'Espanya vaig tenir molt bones sensacions a l'aigua, encara que estava una mica cansada. Ha estat, en qualsevol cas, una sorpresa força gran. Crec que una de les claus d'aquest èxit ha estat el canvi d'entrenador. En Frédéric (Vergnoux, el seu nou entrenador) m'ha aportat més constància a l'hora de treballar. Crec que tinc més confiança i això s'ha notat a l'aigua.

Com es viuen els dies després d'un èxit tan gran com el que ha aconseguit a Dubai? Es fa difícil recuperar la normalitat? Sent més pressió ara?

Sí que costa. Encara que no ho vulguis, és diferent. L'agenda s'omple d'actes amb la premsa, entrevistes, gent que vol parlar amb tu, i també entregues de premis. Però de moment tot va bé, ho porto amb naturalitat. I pressió no és la paraula, és motivació per seguir guanyant.

Pel que ha dit públicament en diverses ocasions, vostè és una ferma defensora del treball dur com a part indispensable de l'èxit. És a dir, que el talent, sense treball, no serveix per a res....

L'autocomplaença és el pitjor que li pot passar a un esportista després de la victòria? Amb el futbol també?

És cert. Crec que quan un esportista culmina una bona etapa amb títols, hi ha el perill de relaxar-se, de deixar-se anar. No m'agrada gens, això. L'autocomplaença és una de les pitjors coses que li pot passar a un esportista, un dels pitjors mals. Si perds la motivació, l'entrenament es fa molt més pesat, es converteix en una obligació. I el rendiment ho nota.

Quins són els avantatges i els inconvenients de competir en un esport individual com la natació a fer-ho en un esport col·lectiu com és el futbol?

És positiu el fet que el teu esforç i el teu rendiment marquin el resultat. Tot depèn de la teva actuació. El gran inconvenient és que si tens un mal dia no hi ha ningú que et pugui ajudar; en canvi, en els esports col·lectius com el futbol sempre tens companys que et poden cobrir les espatlles, els resultats no només depenen d'un mateix. Per això el factor mental és molt important.

Per a un nedador, fins a quin punt és important la figura de l'entrenador? Ho és tant com en el futbol?

Pot semblar que no, però a la natació és bastant important el paper de l'entrenador, tant per corregir la tècnica com a l'hora de preparar els entrenaments. En futbol, en bàsquet i en els altres esports col·lectius és evident que ho és, però també en els individuals com el meu.

Parlant d'entrenadors, quina opinió li mereix el tècnic del FC Barcelona, Josep Guardiola?

LA REINA DELS MUNDIALS

“GUARDIOLA EM SEMBLA UNA PERSONA MOLT HUMIL I MOLT SENZILLA, I UN ENTRENADOR CENTRAT QUE SAP MOLT BÉ QUÈ VOL. I ADMIRO MOLT ELS JUGADORS PER L'ESFORÇ QUE FAN DIA A DIA.”

Em sembla una persona molt humil i molt senzilla en la seva manera d'actuar. Com a entrenador, la meua opinió és que sap molt bé què vol. Coneix la seva feina i el món on es mou. És reflexiu i només vol el millor per a l'equip i per als seus jugadors.

Vostè és de la generació jove, la que ha conegut un Barça triomfant, amb més victòries que derrotes. Què n'opina d'aquest Barça?

És un gran equip i sobretot un grup molt bo. Admiro els seus jugadors per l'esforç que fan dia a dia, cosa que es veu reflectida a la gespa des de fa temps.

Amb quin jugador es queda i per què?

És difícil de dir. No, no puc quedar-me amb un jugador en concret d'aquest equip. Tots són molt bons com a jugadors i tinc la sensació que també ho són com a persones. Conec personalment en Xavi i en Bojan i és així.

Hi entén de futbol? Li agrada? N'és fanàtica?

No puc dir que en sigui una entesa. Sí que m'agrada i intento estar-ne al corrent. M'agrada veure esports i seguir l'actualitat dels altres que no són el meu.

Vostè que viatja tant, sempre competint o entrenant, sovint lluny de casa... Com s'ho fa per seguir el Barça des de la distància? Intenta veure partits o se n'informa d'alguna manera?

Seguir el Barça, siguis on siguis, facis el que facis, no és gaire complicat. Alguns dels meus companys són autèntics fans del Barça i sempre sé els resultats gràcies a ells.

Segons tinc entès, no només el futbol li crida l'atenció. També el bàsquet i en concret en Ricky Rubio. És cert?

Bé, com deia abans, m'agraden bastants esports i intento seguir-los sempre que puc. Més que el bàsquet, m'agrada bastant el motor, la gimnàstica, el tennis i l'atletisme.

Per acabar, què li demana al 2011, esporthivament parlant?

No puc demanar res més no sigui que tot segueixi igual que l'any passat. Ha estat un bon any per a mi i el 2011 ha començat de la millor manera.

I un desig per al Barça?

Que segueixi guanyant-ho tot com fins ara, donant-nos alegries. Ho estan fent molt bé.

Mireia Belmonte (Badalona, 1990) va començar a nedar per recomanació mèdica a causa d'uns problemes d'esquena, però ben aviat va esdevenir una nena prodigi de la natació. Actual plusmarquista mundial dels 400 estils, sobre les seves espatlles sempre s'han dipositat moltes esperances. El mes de desembre passat va superar amb escreix totes les expectatives als Mundials de piscina curta celebrats a Dubai i va penjar-se quatre medalles, tres de les quals van ser d'or. Actualment competeix amb els colors del Club Natació Sabadell.

Mireia Belmonte al túnel de vestidors que dona accés a la gespa del Camp Nou.

Per una infància amb més oportunitats

La pobresa i l'exclusió social poden provocar dificultats serioses en el procés de desenvolupament dels més menuts. Per aquest motiu, des de CaixaProinfància treballem perquè els menors de 16 anys en situacions de desigualtat del nostre país tinguin, durant tota la infància, les mateixes oportunitats que la resta de nens i nenes.

Actualment, més de 160.000 menors al nostre país ja estan rebent suport social i educatiu.

Obra Social "la Caixa"

NO TENIM FÓRMULA SECRETA.
NOMÉS FEINA BEN FETA.

EL MOMENT
Ricky Rubio, rodejat d'un grup d'escolars, a l'esplanada del Camp Nou. **F** Àlex Caparrós - FCB

VILLA I RICKY, AMB LA FUNDACIÓ MCDONALD'S

El jugador del primer equip de futbol David Villa i el del Regal Barça Ricky Rubio van visitar la Fundació McDonald's i van poder conèixer els nens i nenes residents amb malalties oncològiques.

MESSI PRESENTA LA SEVA FUNDACIÓ

Personalitats de l'esport, la cultura i la política de l'Argentina van acompanyar Leo Messi en la gala de presentació de la seva Fundació, creada el 2007 amb la idea de promoure la igualtat entre nens i joves en matèria d'educació i salut.

VISITA INSTITUCIONAL DEL CE SABADELL

Coincidint amb la final de la Copa Catalunya celebrada a Sabadell, el president Sandro Rosell va rebre una representació de la directiva del Centre d'Esports Sabadell encapçalada pel seu president, Joan Soteras.

MOREN VICEDO I SILVEIRA

Els exjugadors Enrique Vicedo i Alcides Silveira van morir a l'edat de 72 anys. Vicedo va jugar sis partits la temporada 1956/57, i Silveira, catorze, el curs 1962/63.

■ **Puyol i Xavi, els millors esportistes catalans**

Doble premi de les institucions catalanes per a dos jugadors del primer equip de futbol. D'una banda, el capità Carles Puyol va guanyar el premi al millor esportista català que concedeix la Unió de Federacions Esportives de Catalunya (UFEC) i el diari *Sport*. En aquesta 14a edició de la Festa de l'Esport Català que va tenir lloc a l'INEF, també va ser reconegut el Regal Barça per la seva trajectòria la temporada passada amb la consecució de l'Eurolliga, la Copa del Rei i la Supercopa. L'exporter de l'equip d'handbol David Barrufet també va rebre una distinció per la seva trajectòria durant els seus 23 anys en actiu. D'altra banda, Xavi Hernández va ser distingit amb el primer Premi Catalunya de l'Esport 2010, guardó que atorga la Secretaria General de l'Esport de la Generalitat de Catalunya amb el suport de TV3 i Catalunya Ràdio. El premi el va rebre de mans de l'aleshores vicepresident de la Generalitat, Josep Lluís Carod-Rovira. Xavi es va imposar en les votacions als seus companys Piqué i Puyol, al tècnic Josep Guardiola i a altres esportistes com Joan Carles Navarro, Toni Elías i Pau Gasol.

■ **Xavi Pascual, dos anys més**

El FC Barcelona i Xavi Pascual, entrenador del primer equip de bàsquet, van arribar a un acord per ampliar el nou contracte a dues temporades més. El tècnic barcelonista, que acabava contracte el 30 de juny del 2011, dirigirà el Regal Barça fins al juny del 2013. Des del 14 de febrer del 2008, en què va ser nomenat com a primer entrenador del primer equip de bàsquet, la secció ha guanyat la seva segona Eurolliga, ha sumat una Lliga ACB, una Copa del Rei, dues Lligues Catalanes i dues Supercopes.

■ **Amfitrions de les institucions barcelonines**

El FC Barcelona va ser l'amfitrió en la trobada que va tenir lloc amb els màxims representants de les institucions de la ciutat. El president Sandro Rosell, acompanyat del vicepresident institucional Carles Vilarrubí, es va reunir al Camp Nou amb Sebastià Millans (CN Barcelona), Alberto Agustí (RCTB), Eudaldo Bonet, (RC Polo), Borja García-Nieto (Círculo Ecuestre), Baldiri Ros (Institut Agrícola), Sebastià Salvadó (RACC), J. Félix Bentz (Reial Cercle Artístic), Josep Manel Puente (CEC), Oriol Bohigas (l'Ateneu), Mari-ona Carulla (Orfeó Català), Alfred Molinas i Ramon Negra (fundador i secretari reunions Institucions Barcelonines), i Ignacio García-Nieto (Cercle del Liceu).

■ Galeano guanya el Premi Vázquez Montalbán

Eduardo Galeano va ser el guanyador de la setena edició del Premi Internacional de Periodisme Manuel Vázquez Montalbán en la categoria de periodisme esportiu. Aquest premi, que convoca la Fundació FC Barcelona, es va crear el 2004 amb la voluntat de recordar permanentment la figura i l'obra de Vázquez Montalbán, un periodista que va fer del rigor, l'ètica, el compromís social i l'autocrítica una constant en el seu exercici professional. L'uruguaià Galeano és periodista i escriptor i un dels referents més importants del seu país i de la literatura iberoamericana.

■ Bojan i Busquets, fins al 2015

Bojan Krkić va signar una ampliació del seu contracte fins a l'any 2015. Fins ara, el de Linyola estava lligat al Club en què s'ha format fins al 2013. La seva clàusula de rescissió va passar de 80 a 100 milions d'euros. Pocs dies més tard, un altre jugador format a casa, Sergi Busquets, també va ampliar la seva vinculació amb el FC Barcelona fins al 2015, amb una opció prorrogable d'un any més en funció dels partits disputats a l'última temporada. En el cas del migcampista de Badia del Vallès, la clàusula de rescissió va passar de 80 a 150 milions d'euros.

■ VI Mostra de Nadeses Blaugrana

La directiva de l'Àrea Social, Pilar Guinovart, i l'il·lustrador i jurat d'aquest any, Max -autor de la mascota del Centenari del Barça, el Clam-, van lliurar al Museu del FC Barcelona els premis de la VI Mostra de Nadeses Blaugrana. El dibuix de la guanyadora, Mireia Torres, de 6 anys i sòcia número 142460, es va convertir en la felicitació oficial que el Club va enviar a tots els socis, jugadors i entrenadors del Barça. Tots els dibuixos van estar exposats durant les festes nadalenques a la seu de l'Oficina d'Atenció al Barcelonista.

■ Trobada de Leo Messi amb un grup d'infants

Leo Messi, ambaixador de Bona Voluntat d'Unicef, va mantenir una trobada amb trenta-tres nens i nenes de 6è de Primària d'escoles de la província de Barcelona. Aquests infants participaven en el programa *Enreda't*, una iniciativa d'Unicef Espanya d'Educació per al Desenvolupament, que aporta als alumnes formació sobre la situació de la infància i els seus drets.

ELS REIS MAGS DEL PALAU

Els jugadors de bàsquet del Regal Barça van obsequiar amb diversos regals els nens i nenes de diferents associacions i fundacions abans d'un entrenament de portes obertes que va tenir lloc al Palau Blaugrana la vigília de Reis.

MÒNICA GIMENO, CAMPIONA D'ESPANYA

La blaugrana Mònica Gimeno es va proclamar campiona d'Espanya de patinatge artístic en la categoria Sènior en el campionat celebrat a la Pista de Gel del FC Barcelona.

L'ECA ES REUNEIX AL CAMP NOU

Les instal·lacions del Club van acollir una reunió del Grup de Treball de Màrqueting i Comunicació de l'Associació de Clubs Europeus (ECA) que va ser presidida per Sandro Rosell, vicepresident de l'ECA, i màxim responsable d'aquest Grup de Treball.

ROIG GUANYA EL III PREMI ESPORT I CIUTADANIA

La tercera edició del *Premi Esport i Ciutadania*, que convoquen la Fundació del FC Barcelona i Òmnium Cultural, va tenir com a guanyador Josep Lluís Roig amb l'obra *Insuficient s'escriu amb sang*.

AL COSTAT DE LA MARATÓ

Els jugadors del primer equip de futbol i els del Regal Barça van col·laborar en l'edició de La Marató de TV3 mitjançant la gravació d'un espot de televisió en el qual feien una crida a la col·laboració.

L'INFANTIL B, CAMPIÓ A ARONA

L'Infantil B del Barça es va proclamar campió del prestigiós Torneig Internacional de Futbol 7 d'Arona (Tenerife), ja que va derrotar a la final el Reial Madrid a la tanda de penals.

LA SENYERA MUNDIALISTA ES AL MUSEU

La senyera que Xavi i Puyol van fer onejar després de la consecució del Mundial de futbol de Sud-Àfrica d'aquest estiu ja es pot veure al Museu signada pels dos protagonistes.

SORTEIG DE LA LLOTJA OBERTA

El vicepresident de l'Àrea Social, Jordi Cardoner, va ser el màxim representant del Club en el sorteig públic que es va fer per designar els socis que, de manera gratuïta, viuran els partits de la temporada 2010/11 fins al juny des de la Llotja de l'Estadi.

Les celebracions de Nadal

Coincidint amb les festes nadalenques, es va celebrar la tradicional trobada amb els esportistes, executius, membres dels diferents equips tècnics i empleats dels diferents departaments del Club, els més antics dels quals van rebre una insígnia de plata pels seus 25 anys a l'Entitat. També es van fer les respectives celebracions amb el futbol formatiu; amb l'Agrupació Barça Veterans; amb els membres del Casal de l'Avi, i amb els periodistes dels mitjans informatius que segueixen l'actualitat barcelonista.

Sala de Premsa Ricard Maxenchs

Abans del dinar de Nadal amb els mitjans, es va fer un acte per oficialitzar la Sala de Premsa Ricard Maxenchs del Camp Nou, una iniciativa promoguda pels periodistes, encapçalats per Joaquim M. Puyal i Jordi Basté. El moment més emotiu de l'acte va ser quan Ramon Besa, cap d'esports del diari *El País*, va glossar la figura de Maxenchs en un discurs magistral. Maxenchs va ser cap de premsa del Club entre el 1981 i el 1997, i secretari general (1997-2000) i director general adjunt (2000-03).

El Regal Barça es reforça amb Anderson

El Regal Barça va arribar a un acord per incorporar fins a final de temporada l'aler nord-americà Alan Anderson. Exjugador del Maccabi i del Cibona, Anderson jugava actualment al New Mexico Thunderbirds de l'NBBL. El nou jugador barcelonista, de 28 anys i 198 centímetres, reforça l'equip blaugrana, molt castigat per les lesions, en concret de Gianluca Basile i Pete Mickeal. Anderson ha estat campió de Lliga i Copa amb el Cibona i campió de Copa amb el Maccabi.

Xavi pren el relleu de Migueli

Amb el partit de Lliga davant el Llevant, Xavi Hernández va igualar Migueli com el jugador amb més partits disputats de la història del FC Barcelona, amb 549. El migcampista de Terrassa està vivint la seva tretzena temporada al primer equip. Instants abans del xiulet inicial, el FC Barcelona va homenatjar Migueli per la seva llarguíssima trajectòria al Club. Tarzán, retirat als 38 anys després de 16 al Barça, va ser l'encarregat de fer el servei d'honor.

Pedraza.

Montesinos.

Vila.

■ Us recordarem sempre

Ángel Pedraza, exjugador i extècnic de les categories inferiors del Barça, va morir als 48 anys. Pedraza, format al planter blaugrana, va jugar 90 partits i va marcar sis gols amb el primer equip blaugrana, en què va militar el 1980 i del 1984 al 1988. Pedraza també va dirigir del 1997 al 2002 el Cadet B, el Cadet A i el Juvenil B blaugrana, amb el qual va tenir sota les seves ordres jugadors com Andrés Iniesta, entre d'altres. Ramon Montesinos, jugador del FC Barcelona durant les temporades 1963/64, 1965/66 i 1966/67, va morir a l'edat de 67 anys. Montesinos, que provenia del futbol base barcelonista i ocupava la posició de migcampista, va jugar 75 partits i va fer cinc gols amb la samarreta blaugrana. Jordi Vila, jugador del Barça des del 1950 i fins al 1954, amb un total de 45 partits i 31 gols, va morir a l'edat de 81 anys. Era un dels components de la davantera de les Cinc Copes de la temporada 1951/52. Va guanyar vuit títols amb el Barça: dues Lligues (51/52 i 52/53), una Copa Llatina (1952), tres Copes d'Espanya (50/51, 51/52 i 52/53) i dues Copes Eva Duarte (1952 i 1953).

EL BARÇA, AMB LA SÍNDROME DE DOWN

La directiva Pilar Guinovart va representar el Club en la presentació d'un disc gravat per nois i noies amb síndrome de Down, que forma part del projecte *Realitats Paral·leles*, impulsat per la Fundació Catalana Síndrome de Down, la neurobiòloga Mara Dierssen i la fundació El Mundo al Revés.

TRIPLE ÈXIT DE LA SECCIÓ D'ATLETISME

El FC Barcelona va revalidar la Copa del Rei de Clubs en pista coberta i va superar el Playas de Castelló. La secció blaugrana també va revalidar el Campionat de Catalunya de clubs en pista coberta tant en categoria masculina com en femenina.

■ Pluja de premis a la Gala del 'Mundo Deportivo'

En la 63a Gala de l'Esport del *Mundo Deportivo*, celebrada al Palau de Congressos de Catalunya, el FC Barcelona va rebre diferents guardons. Xavi Hernández va guanyar el premi al Millor Esportista del 2010. Andrés Iniesta va rebre el premi al Fairplay per la seva dedicatòria a Dani Jarque després del gol que va donar el Mundial de Sud-àfrica a la selecció espanyola, i un altre com el millor esportista per a la projecció internacional d'Espanya. David Villa va ser distingit pel seu suport als miners xilens amb el premi a la gesta humana i esportiva. L'entrenador del Regal Barça, Xavi Pascual, va recollir el guardó que el premia com a millor entrenador de Catalunya. El FC Barcelona va ser designat com a millor entitat esportiva catalana, guardó que va recollir el president Sandro Rosell. A més, l'exporter d'handbol blaugrana, David Barrufet, va ser reconegut per la seva trajectòria professional.

VISITA ALS HOSPITALS

Els jugadors del primer equip de futbol i una àmplia representació de la Junta Directiva van repartir regals als nens i nenes ingressats a diversos hospitals de Catalunya.

Egarsat, la Mútua del FC Barcelona
al costat del Club

egarsat MATEPS Nº 276 **sufla**
COOPERATIVA

Un home d'acció

El vicepresident Jordi Cardoner i Casaus lidera l'Àrea Social amb l'objectiu de respondre a les necessitats reals dels socis, les penyes i els aficionats. “No hem vingut a parlar, sinó a actuar”, s'autoexigeix Cardoner

T Miriam Nadal F Àlex Caparrós - FCB

Per fer-se la fotografia al Camp Nou, se seu a l'escala, al mateix lloc on va començar a situar-se quan la falda del seu avi, Nicolau Casaus, ja no aguantava el seu pes. “No era conscient de tot el que m'havia trasmès fins que em van fer la proposta”, explica Jordi Cardoner (Barcelona, 1962), actual vicepresident de l'Àrea Social. I és que dos anys i mig abans de les eleccions del juny del 2010, dos amics li van proposar escoltar les necessitats de les penyes i dels socis per liderar l'Àrea Social dins la candidatura de Sandro Rosell. Va acceptar. Un *sí* només condicionat al *sí* dels seus: de l'Iciar i dels seus dos fills. Amb la família il·lusionada i conforme, Cardoner

va acompanyar Rosell i Bartomeu en aquest trajecte d'enorme responsabilitat.

Des dels pupitres de l'escola Aula que coneixia Barto i des de fa més de 15, el president Rosell. Va ser en campanya i amb més de 15.000 quilòmetres plegats que Cardoner es va acabar de convèncer del gran repte que tenien entre mans i què significa gestionar el Barça. La seva vinculació sentimental amb el Club, per via familiar, va fer la resta.

Quan parla del Barça i de la seva gent, així com del seu avi, Cardoner transmet passió serena i una certa nostàlgia: “Els diumenges dinàvem amb els meus pares a casa dels meus avis. Sempre menjàvem arròs a les dues del migdia. Després anàvem junts al

camp amb cotxe, també a la falda de l'avi”. Un avi de qui no oblidava el puro, ni tampoc aquelles mantes amb què es protegien del fred a les graderies o els molts amics que envoltaven sentimentalment els seus avis. Alguns d'ells tan mítics com Samitier o César.

Amb el seu avi, comparteix valors: “Tots dos tenim un perfil emocional molt gran: sensibilitat, emotivitat, que també és una manera d'entendre els altres. També tossuderia i que aconseguim el que volem, però sempre envoltats d'amics per assolir les fites. Sóc un jugador d'equip”, es defineix amb timidesa. No només comparteix això, també el carisma guanyat en molts actes i la capacitat de comunicar, de connectar amb la gent. Diu el que

A l'esquerra, Cardoner, a l'escala on seia amb la seva família abans d'entrar a la directiva del FC Barcelona, i a la dreta, en un dels primers actes de penyes a Banyoles.

sent i això el converteix en un home proper. Però Cardoner és, sobretot, un home d'acció.

Té molts reptes entre les mans, entre d'altres, que el carnet de soci sigui considerat com un bé encara més preuat pels socis. Per assolir tots aquests reptes va per la via directa. "L'eficiència en la gestió es demostra actuant. El nostre projecte ha de ser viu i dinàmic. Cal observar, analitzar i després, actuar. Posteriorment, sempre hem de revisar els resultats de les nostres accions", explica aquest home minuciós i pulcre.

CARDONER DUU EL BARÇA A L'ADN, GRÀCIES AL SEU AVI NICOLAU CASAUS

Vol millorar l'entesa del Club amb tots els seus socis,

penyes i aficionats. Per assolir-ho, la clau és no generalitzar i escoltar les necessitats i demandes dels diferents segments que fan el Barça. "La càrrega social del nostre programa és gran. Necessitem recursos i intentarem compaginar-ho tot perquè arribin a bon port les nostres voluntats socials, ja que són absolutament necessàries", emfatitza el soci 6374.

La grada jove, la quarta via d'ingrés per a nous socis o l'agència de viatges són algunes de les prioritats per a la Junta Directiva,

que treballa per retallar la distància entre l'Entitat i els seus socis i aficionats. De moment, més participació dels socis en l'Assemblea de Compromissaris, la recuperació del Congrès de Penyes, la posada en marxa de l'Oficina de l'Atenció als Penyistes o les millores a l'estadi per a les persones que hi accedeixen en cadires de rodes són alguns dels èxits que Cardoner ens cita en els primers sis mesos de gestió.

Nicolau Casaus li va donar un consell. "Mai no siguis polític", i li va fer cas. I ara fa país sense fer política. Hi dedica el cent per cent dels seus caps de setmana i cada vespre després de finalitzar la seva jornada laboral. "Amb l'autorització de la família, perquè el Barça és una malaltia que compartim i perquè saben que em produeix molt satisfacció i que no vaig tenir un avi habitual", ens confessa.

"Vaig tenir la sort que l'escut de plata me'l va posar el meu avi, i el d'or, me'l posarà un amic, en Sandro", ens explica amb un somriure als llavis. I és que Cardoner és un home de detalls; que cuida les formes i el fons. No deixa res a la improvisació i està al dia de tot: té Twitter, bloc i Facebook. Eines per palpar el que diu i el que sent el barcelonisme. És actiu i inquiet, i sobretot, porta el Barça als gens.

FEINA, FAMÍLIA I CARNETS

Dos dies després de néixer, el seu avi el va fer soci. "És l'única despesa que no he pagat mai. Primer, el carnet me'l pagava l'avi i ara el meu pare", diu el director general del Grup Storopack a Espanya. Una consigna familiar perquè, fossin quines fossin les circumstàncies, ser soci del Barça és una *obligació genètica*. Abans de cursar econòmiques, Cardoner aspirava a ser fotògraf. No ho va ser, però continua fent instantànies per palpar el que senten els socis. Abans de dirigir la companyia líder en el sector de la fabricació i la comercialització de materials d'emalatge i escumes modelades de poliestirè i polipropilè expandit, Cardoner va ser becari a Bimbo, fent anàlisi de mercat i a prop d'un altre amic de la família, Josep Mussons.

L'embenat funcional

Sovint veiem molts esportistes que utilitzen embenats durant entrenaments o partits. Aquesta tècnica, molt utilitzada pels fisioterapeutes, ajuda a evitar o minimitzar lesions articulars

L'embenat funcional és una tècnica molt antiga que es va introduir a l'Estat espanyol a partir dels anys 80 a través del bàsquet provinent dels Estats Units. Des de llavors és normal veure jugadors de bàsquet amb embenats als turmells o als dits de la mà. Actualment, l'embenat no només és una tècnica utilitzada al món del bàsquet, sinó que també és una pràctica molt utilitzada per fisioterapeutes d'altres esports

LA FUNCIÓ PRINCIPAL ÉS LIMITAR O INHIBIR EL MOVIMENT ARTICULAR

com ara l'atletisme, el rugbi, el futbol o el voleibol, per citar uns quants exemples.

La seva funció principal és limitar el moviment de l'articulació uns graus per evitar

una lesió. D'aquesta manera s'assegura una estabilitat màxima amb una mobilitat relativa que protegeix les articulacions del cos fent una tasca de descàrrega i prevenint de possibles lesions més importants. Per posar un cas pràctic, si un jugador nota molèsties al turmell abans de l'exercici, sigui entrenament o partit, es procedeix a fer un embenat a la part afectada que es treu després de l'activitat física. No sempre fa falta que existeixi cap lesió específica: es fan molts embenats preventius per evitar lesions articulars.

Les benes poden ser elàstiques, adhesives o rígides i el fisioterapeuta valora com i de quin manera embena en funció de la naturalesa de cada esport, així com de la morfologia de l'esportista i de la càrrega física que aquest hagi de suportar. La posició que s'ocupa al

terreny de joc i les lesions prèvies que hagi pogut patir són aspectes que també es tenen en compte. Per exemple, en el futbol, un porter no podrà dur el mateix embenat que un davanter, ja que els moviments i el recorregut que tenen durant un partit són diferents. Tot i que l'embenat és una bona mesura de prevenció no vol dir que aquest eviti lesions, però sí que assegura que la lesió sigui menor en el

S'EMBENA SEGONS LA LESIÓ QUE CAL PREVENIR, L'ATLETA I L'ESPORT

cas que aquesta es produeixi. Una de les dolències més habituals i que requereixen més embenats són les fasciïtis plantars, que són una inflamació aguda de la inserció d'un tendó a la planta del peu. Es tracta d'una lesió força habitual en alguns esports i que, fins i tot en alguns casos, pot arribar a ser crònica. L'única manera de minimitzar el dolor, a més de seguir un tractament conservador, és realitzar un embenat funcional que té la missió d'inhibir o limitar el moviment que produeix el dolor. Les diferències respecte al bàsquet i el futbol són notòries, ja que la superfície i la posició al camp del jugador influeix a l'hora de realitzar un tipus d'embenat o altre. Per exemple, no es pot embenar igual un davanter de futbol de menys de 70 kg que un pivot de bàsquet de més de 120 kg perquè la superfície on juguen és diferent, realitzen tasques diferents al terreny de joc i les seves respectives morfologies també són totalment diferents.

Coordinació Assessors David Jover i Francesc Orenes
Toni Bové i Dr. Franček Drobnic
(Serveis Mèdics FCB)
Fotos Àlex Caparrós - FCB

EL 'KINESIOTAPE'

En els últims temps ha aparegut una nova tècnica que complementa els embenats funcionals: el *kinesiotape*. Basat en unes tires de poc gruix i de diferents colors, aquestes ajuden a descarregar parts toves dels músculs i dels tendons. El *kinesiotape* no és incompatible amb l'embenat funcional de tota la vida sinó tot al contrari, és un complement més i poden utilitzar-se tots dos. Aquesta tècnica va aparèixer a finals dels anys 80, en especial als Jocs Olímpics de Seül, però a Europa no va instaurar-se fins a mitjans dels anys noranta. Actualment també és molt habitual veure esportistes lluint aquests embenats en qualsevol esport.

Un fisioterapeuta del Club fent un embenat funcional a un jugador de bàsquet abans d'un entrenament.

ACABO DE TENIR UN FILL PREMATUR
**PER QUÈ SE L'ENDUEN
A UN ALTRE HOSPITAL?**

AMB NOSALTRES,
NO US MOVEU
DE L'HOSPITAL DE BARCELONA

PERQUÈ NOMÉS ASSISTÈNCIA SANITÀRIA DISPOSA D'UN SERVEI PRIVAT DE NEONATOLOGIA, EXCLUSIU, AMB NEONATÒLEGS LES 24 HORES TOT L'ANY. SERVEIS COM AQUEST SÓN ELS QUE ENS DIFERENCIEN.

Truca'ns al 902 120 122 o entra a asc.es

Van Gaal

El caràcter de l'holandès va enfosquir un digne balanç esportiu

T David Jover F Miguel Ruiz - FCB

A l'estiu del 1997, després d'haver guanyat la Supercopa d'Espanya, la Recopa d'Europa i la Copa del Rei amb Bobby Robson, l'aleshores president del Club, Josep Lluís Núñez, va decidir que la persona idònia per dirigir el primer equip era Louis van Gaal. Amb l'ombra de Cruyff encara present, l'holandès, que venia avalat per haver guanyat la Champions League anys abans amb l'Ajax, va ser l'escollit.

VAN GAAL VA DOTAR L'EQUIP D'UN RIGOR TÀCTIC I D'UNA DISCIPLINA MAI VISTA

Treballador modèlic i incansable, Louis van Gaal va ser al Club tres anys i mig en dues etapes ben diferents. La primera, entre el 1997 i el 2000, va ser molt reeixida. L'arribada de jugadors com Michael Reiziger, Philip Cocu, Rivaldo, Sonny Anderson i Ruud Hesp, va millorar un equip que va perdre Ronaldo, que va marxar a l'Inter de Milà.

Per Philip Cocu, Van Gaal és "un entrenador que tàcticament et fa pujar el teu nivell com a jugador. A més, en cada entrenament hi havia una idea per al partit següent". Ningú ha dubtat de l'holandès com a entrenador i persona treballadora, al contrari, tot eren elogis, i l'únic que se li retreia, sobretot des de la premsa, era que fos tan intransigent.

Treball i títols

Per guanyar s'ha de treballar molt dur i, amb ell, la defensa començava en la pressió dels atacants a la sortida de pilota del rival. Luis Enrique, actual entrenador del Barça B, recorda que "Van Gaal sempre ens incitava a pressionar el primer home que veiéssim: això volia dir que havíem de tenir molta confiança en els companys, ja que el que estava per darrere teu t'havia de cobrir el lloc", explica l'asturià, que considera que Van Gaal és "un dels millors entrenadors que he tingut mai". Les novetats tàctiques i el treball dels entrenaments llueix al cap d'unes setmanes o mesos, i per això l'entrenador holandès sempre declarava que els seus equips "juguen millor en la segona volta que en la primera". Al Barça també va ser així. L'inici de la seva primera temporada (97/98) no va ser del tot fàcil, però, en poc temps, l'equip, que gairebé sempre jugava amb Luis Enrique, Rivaldo (que va ser Pilota d'Or el 1999), Figo i Anderson a la punta d'atac, va anar cap amunt i va obtenir la Lliga quatre anys després d'haver

“ El nostre estil de joc era un dels més difícils del món, perquè sempre jugàvem al camp d'atac i deixàvem molts espais darrere ”

Van Gaal, a la banqueta del Camp Nou, durant la seva primera etapa al Barça.

aconseguit la darrera (93/94). Per si fos poc, també es va guanyar, en el primer any, la Copa del Rei contra el Mallorca, amb un providencial Hesp a la tanda de penals. Una de les millors anècdotes de Van Gaal es va produir a la plaça de Sant Jaume, quan al balcó

A EUROPA, VAN GAAL TAN SOLS VA PODER ARRIBAR A UNA SEMIFINAL L'ANY 2000

a l'equip—, el conjunt va tornar a reeditar la Lliga amb un joc que meravellava gràcies a la gran aportació de Rivaldo i Kluivert. Una de les crítiques que va rebre durant la seva etapa va ser que a la Champions mai va arribar gaire lluny, i això, al Barça, pesa molt. En el seu tercer any, "l'any en què millor vam jugar", segons Van Gaal, l'equip no va sumar cap títol i ell va marxar a final de temporada juntament amb el president Núñez, amb el qual l'unia una gran relació, en un clima molt convuls.

Una tornada poc reeixida

El 18 de maig del 2002, Joan Gaspart, aleshores president del Barça, va tornar a presentar davant la premsa Van Gaal, que arribava per substituir Rexach. L'entrenador holandès, que encarava el seu quart any com a entrenador blaugrana, no va tenir gens de sort i va ser cessat tan sols vuit mesos després, el 27 de gener del 2003. Els mals resultats van precipitar l'adéu de Van Gaal, molt qüestionat per la premsa. L'holandès va ser rellevat pel serbi Radomir Antic.

L'ONZE DE VAN GAAL

En un sistema variable, que passava del 4-3-3 al 3-4-3 segons els jugadors rivals, i on Sergi tant podia jugar a la defensa com al mig del camp, Van Gaal va situar Guardiola al migcentre, on la seva importància era cabdal, perquè donava equilibri a l'equip. A més, els extrems estaven molt ben representats amb Figo i Rivaldo, i darrere el punta s'hi situava normalment Luis Enrique, que aprofitava molt bé els espais que originava el davanter centre. La pressió era una de les claus d'aquest equip.

'RECORDA, MÍSTER'
REVIU-LOS A

BARÇA TV

Els jugadors del Barça de la temporada 1973/74, a l'estudi de gravació de la discogràfica Belter.

La veu delsampions

Sempre resulta curiós veure els futbolistes en actiu fora dels camps d'esport, però encara crida més l'atenció trobar tot el primer equip del Barça en uns estudis musicals

T Carles Santacana F Arxiu Seguí - FCB

Catorze anys de passar gana cantava La Trinca el 1974 quan el Barça va assolir el campionat de Lliga després de tants anys sense alçar aquell trofeu. Tant temps d'espera va fer aquell triomf més desitjat que mai, i per això l'eufòria blaugrana es va desfermar arreu. A més, l'equip havia guanyat amb absoluta autoritat, Cruyff era el fitxatge de l'època i aquell mateix any el Club celebraria el setanta-cinquè aniversari. Hi havia tots els ingredients per crear una atmosfera ben especial, amb moltes ganes d'exterioritzar el justificat entusiasme. Una de les formes més especials va ser la gravació d'un disc cantat pels jugadors del primer equip, un fet sense precedents al Club, i que sembla que només havien protagonitzat abans dos equips a Europa.

La novetat s'ha d'inscriure en un moment de gran empena i popularització de la indústria discogràfica, que havia aconseguit que el tocadiscs fos un objecte quotidià a la major part de les llars catalanes, en una societat de consum que tot just arrencava. Va ser aleshores quan la casa discogràfica Belter va reunir tots els components de la plantilla per a una singular posada en escena. El disc, dels que aleshores s'anomenaven *single* i corrien a 45 revolucions per minut, tenia una sola cançó, que en la cara A era cantada pels jugadors i en la cara B era instrumental.

De fet, no es podia demanar més a aquells cantants ocasionals, que a les imatges vèiem vestits de carrer amb la indumentària de moda de l'època, amb aquells pantalons acampanats, jerseis i americanes vistoses, com la del peruà Sotil, mentre Costas provava el teclat del piano. La lletra la va escriure Carles Moncada i la música Joan Lapardi, i es va gravar als estudis barcelonins just

uns dies després que l'equip s'hagués proclamat matemàticament campió de Lliga. La lletra era senzilla, i va aconseguir popularitzar la tornada, que deia: "*Azul y grana / es nuestro color / Azul y grana / sentir de tradición / Unidos estamos por el color / Del Barça, del Barça y su ciudad*". No cal dir que la qualitat de les veus dels jugadors no era excepcional, però els futbolistes ho van intentar, i la lletra fàcil i una música festiva van aconseguir que *Azul y grana* sonés moltíssim, i molts afec-

nats l'apreguessin gairebé sense voler. Naturalment, el disc fou un èxit de vendes, encara que no va ser l'únic disc editat en aquell moment de temàtica barcelonista. Anys més tard, una nova fita esportiva va dur una altra generació de jugadors als estudis de gravació. Va ser amb motiu de la conquesta de la Copa d'Europa el 1992 quan els Bakero, Koeman, Eusebio, Guardiola..., van gravar *Aquest any; sí*, per celebrar la victòria a Wembley. Altre cop, més enllà del resultat artístic, el valor tornava a ser el dels jugadors en una activitat gens habitual.

Blau esclat a Berna

Luis López Rekarte, conegut com 'el Bomba', va signar el 2-0 definitiu a la final de la tercera Recopa. Entre el 1988 i el 1991 aquest incansable carriler va ser partícip del naixement del Dream Team

T Jordi Clos F Arxiu FCB / Sport

La Reial Societat va ser un dels equips de moda dels anys vuitanta. Amb una fornada inesgotable de bons jugadors, va viure els moments més brillants de la seva història fa més de dues dècades amb la consecució, entre d'altres, de dues Lligues i una Copa. El 1988, un Barça en plena reconstrucció es va fixar en tres puntals realistes. Els escollits eren Txiki Begiristain, José Mari Bakero i Luis López Rekarte. Un per línia. Una mescla de talent i caràcter per iniciar un nou projecte amb Johan Cruyff a la banqueta. Dels tres, el que va tenir una trajectòria més breu al Club va ser López Rekarte. Hi va ser tres temporades, amb una participació minvant i un instant per a la posteritat: el gol a la final de la Recopa a Berna.

Conegut amb el sobrenom *del Bomba* (una herència del seu pare), destacava per la seva potència física i velocitat. Aquestes facultats li permetien ser un carriler amb un ampli recorregut, com havia demostrat en la seva reeixida etapa a la Reial Societat, en què es va erigir en el relleu del cèlebre Julio Olaizola en el lateral esquerre.

Cruyff, el referent

S'incorporaria al Barça fent cas al que li deia el cor: era el moment de fer un pas més. L'arribada al conjunt blaugrana significava, per a ell, "el reconeixement a una tasca de molt temps i el fitxatge per al millor equip del món". "Passava del club de casa, amb tot sabut, a un de nou, molt més gran. Només de veure l'estadi ja s'apreciava un canvi notable, encara que fer-lo acompanyat de Txiki i Bakero va ser més favorable", exposa.

Reconeix que un dels factors que el van convèncer és el fet que Cruyff, un dels seus referents futbolístics, fos el seu entrenador. "Treballava d'una manera totalment diferent i t'adonaves que en sabia molt. I de la mateixa manera que era autoexigent, era exigent amb els altres".

L'època de Rekarte al Barça començaria amb mal peu. Després d'una pretemporada en la qual s'havia fet un lloc a l'onze, es va

lesionar als 33 minuts de la jornada inaugural de la Lliga 88/89, contra l'Espanyol. "Aquell problema al turmell em va marcar, va ser un handicap", reconeix. De totes maneres, un cop recuperat, estaria entre els defenses més utilitzats per al cos tècnic. Aquella mateixa temporada marcaria el gol més famós de la seva vida. El 10 de maig

FITXA PROCEDENT DE LA REIAL SOCIETAT, JUNT AMB TXIKI I BAKERO

del 1989, en la final de la Recopa de Berna contra la Sampdoria, el Bomba va ser l'autor del 2-0 definitiu. Ho recorda així: "Zubizarreta va servir ràpid amb la mà cap a Miquel Soler, a l'esquerra. Va avançar, va veure com el desdoblava i em vaig quedar sol amb el porter". El xut davant de Pagliuca va entrar ajustat al pal llarg. Una acció inoblidable, tant per a ell com per a l'afició culer: "Al final, quan et retires, queden els gols, i aquell va ser important perquè suposava el primer títol de l'era Cruyff". No era freqüent que marqués (aquella seria la seva única diana oficial de blaugrana). La seva tasca era una altra.

El tècnic holandès l'alineava a qualsevol de les dues bandes. Precisament, una de les anècdotes que explica López Rekarte fa referència a la seva polivalència i a la capacitat de marcatge. "En una eliminatòria de Recopa contra un equip polonès, ens estaven marejant. Cruyff va optar per canviar-nos de banda amb Aloisio i la cosa va millorar. Al final del partit l'entrenador em va felicitar". En el segon curs va seguir sent un habitual, però la seva situació va variar en el tercer. El lateral basc tindria una paper testimonial en la primera Lliga del Dream Team i el 1991 va sentir que els seus dies al Camp Nou s'havien acabat: "Em moc per moments, per estats d'ànim i vaig decidir que era l'hora de marxar. Va sorgir el tema del Deportivo, m'ho vaig pensar i vaig anar a buscar nous alicients".

Amb el seu pas per la Corunya, Luis López

D'esquerra a dreta, Soler, López Rekarte, Salinas, Amor i Lineker, celebrant el gol d'El Bomba a Berna.

En la imatge de l'esquerra, Luis María López Rekarte en la temporada 1988/89, quan va arribar al Camp Nou. Amb el Barça, en tres anys, va jugar 59 partits de Lliga, 11 de Recopa, 10 de Copa del Rei, un de Supercopa Europea i quatre de Supercopa d'Espanya. A la dreta, el donostiarra apareix en una instantània recent. Una vegada va penjar les botes, es va establir a la seva terra natal, el País Basc.

Arxíu personal

Rekarte té l'honor d'haver format part de la mítica Reial Societat dels vuitanta, del Dream Team i del Superdépór de principis dels noranta. En les cinc temporades a Riazor va notar "la il·lusió de tornar a començar". Els reptes l'atrauen. El punt final com a jugador professional el va posar el 1997, al Mallorca. Una greu lesió en un genoll va precipitar el seu adéu, amb 35 anys.

ES RETIRA EL 1997, I DES DE LLAVORS VIU A SANT SEBASTIÀ, ALLUNYAT DEL FUTBOL

Des d'aleshores ha residit a Ibaeta, un antic barri de Sant Sebastià, recuperant el temps amb la família que l'esport d'elit li havia arrancat.

L'únic lligam que va mantenir amb el futbol va ser per mitjà del seu germà Aitor, que entre el 1998 i el 2008 va lluir les samarretes de la Reial Societat i l'Almeria. Com a lateral, no podria ser d'una altra manera. El Bomba va ser el seu millor conseller.

Amant de la natura i de la muntanya, López Rekarte revela que actualment gairebé no té contacte amb el món de la pilota. "A banda de la Reial Societat, per una qüestió de proximitat, segueixo poc el futbol. Només el Barça. Amb l'edat et tornes exigent i és una delícia veure'ls jugar", justifica. Conserva bons amics a la Ciutat Comtal, com ara els exbarcelonistes Salva o Urbano, i admet que té "un tros del cor del Barça". N'és part de la seva història. Tothom el recorda vestit de color blau -la samarreta suplent del 1989-, a Berna.

Les dades de l'Ex...

NOM

Luis María López Rekarte

DATA DE NAIXEMENT
26-3-1962

LLOC
Mondragón (Guipúscoa)

TEMPORADES AL PRIMER EQUIP
3 (1988-1991)

POSICIÓ
Defensa lateral

PARTITS JUGATS
85

GOLS
1

PALMARÈS AMB EL BARÇA
1 Recopa
1 Lliga
1 Copa del Rei

ALTRES EQUIPS
Reial Societat, Deportivo i Mallorca

Arxiu Històric de la Ciutat de Barcelona

Descobrint les terres africanes

L'any 1932 el Barça va fer la seva primera expedició per l'Àfrica, amb un periple que es va allargar un mes, i que aleshores estava carregat d'exotisme

T Albert Alonso F Arxiu FCB

En una època de globalització, i quan els nostres equips no paren de viatjar, els desplaçaments dels esportistes són tan quotidians que no parem gaire atenció al que representen. Només hi pensem en comptades ocasions, si ens toca jugar un partit de Champions en el cru hivern d'altres latituds, o amb finals com la disputada a Abu Dhabi. Tanmateix, aquesta naturalitat és molt recent, i en altres temps les expedicions eren esdeveniments molt excepcionals. De fet, el Barça no va sortir d'Europa fins al 1928, quan va fer la seva primera gira americana.

Quatre anys més tard es va produir la segona expedició barcelonista, amb unes característiques ben especials, sobretot perquè es va fer al mes de maig, en plena temporada, i en un país sense gaire tradició futbolística, i a més el Club va enviar el segon equip. És un episodi curiós, que la premsa del moment va explicar carregant les tintes

en l'exotisme que a l'època es pressuposava a un país com Algèria.

L'expedició va partir de Barcelona l'1 de maig del 1932, i estava formada pels jugadors Jaguaré, Llorens, Saló, Sanfeliu, Martí, Dos

LA PREMSA HUMORÍSTICA VA APROFITAR D'ALLÒ MÉS EL VIATGE DEL BARÇA

de Llorens, Parera, Sagi-Barba o Goiburu. Van jugar set partits en territori africà: els cinc guanyats contra equips africans: Gallia Club Orannais (10-0), dos partits contra Gallia Club Algerois (11-1 i 5-0), equip reforçat amb jugadors d'altres equips i que era una selecció d'Algèria, i contra el Mogreb (3-0) i el Musthagarin (6-0); i dos contra clubs

Santos, Gámiz, Sagi, Goiburu, Gual, Roig, Parera, Portugués, Miró i Marques, acompanyats pel directiu Raül M. Mir. La majoria eren del Barça B, reforçats per noms del prestigi

francesos, amb resultats desfavorables per als culers: Sete (0-1) i Souchaux (2-4). Com dèiem, el primer partit al continent africà va ser contra l'equip del Gallia Club Orannais, el 5 de maig de l'any 1932, en què el Barça va golejar el campió algerià i subcampió del Campionat d'Àfrica del Nord d'aquell mateix any, per 10 gols a 0.

El futbol col·lectiu i el toc blaugrana va sorprendre i fascinar els aficionats locals, acostumats a un futbol molt individual. Els diaris d'Algèria també es van desfer en elogis cap al conjunt culer, ja que van assegurar que el futbol a la regió canviaria després de veure el practicat pels blaugranes. I mentrestant, a Barcelona la premsa publicava acudits com els que il·lustren aquest text, en què es feia broma de l'expedició i de les situacions que viurien els jugadors; el setmanari *Xut!!!* els presentava més ocupats a conèixer el país que a jugar a futbol.

La gira es va allargar gairebé un mes, i va

L'ENIGMA ANTERIOR

CONTRA QUIN CLUB VA DEBUTAR UN EQUIP DEL FC BARCELONA AL CONTINENT AFRICÀ?

LA PISTA
Aquell equip va ser subcampió del Campionat d'Àfrica del Nord de futbol el 1932

LA SOLUCIÓ
Contra el Gallia Club Orannais, el 5 de maig de 1932.

NOM DE LA GUANYADORA
Agnès Mas i Sola Núm. de sòcia 28.870

Rebrà una samarreta signada del seu jugador preferit.

Sagi-Barba, un dels jugadors del primer equip que va participar a la gira. Al costat, il·lustracions del setmanari *Xut!!!*

ser molt profitosa, tant esportivament com econòmicament, ja que el club blaugrana va ingressar pels 5 primers partits la quantitat de 125.000 francs. També és cert que es van viure un munt d'anècdotes. Per exemple, Gual, goleador als primers partits, es va fer una ferida al cap banyant-se al mar. Aquesta ferida no li va impedir continuar jugant, però no li va permetre seguir utilitzant el seu gran remat de cap. Els jugadors també van tenir temps per fer vida social. Per exemple, van assistir a un important i molt polèmic combat de boxa pel títol mundial del pes mosca, entre Young Pérez i l'espanyol Arilla. Els jugadors blaugrana, escandalitzats pel resultat final, van córrer a enviar als diaris catalans una nota mostrant el seu malestar, perquè consideraven que el legítim guanyador hauria estat el boxejador espanyol. En fer-se la gira en plena temporada, Goiburú va haver de tornar a corre-cuita de la gira, reclamat pel primer

equip, que havia de jugar un partit decisiu de la Copa del Rei contra el València a Mestalla. Va poder arribar per jugar el partit i la seva participació, amb dos gols i una gran actuació, va ser clau per a la victòria blaugrana 2-3 i la classificació per als quarts de final.

Però el que va fer més especial aquella expedició va ser el penúltim partit que van disputar, que no estava previst inicialment. Un ric propietari de Musthagarin, població a 300 km a l'interior del continent, fascinat pel joc practicat pel Barça, va demanar

conèixer l'equip i va convèncer el conjunt blaugrana per anar a jugar un partit contra el seu equip, al seu poble. A canvi cobriria totes les despeses del viatge amb autobús, l'estada en un dels seus harems durant tres dies i portaria tot l'equip a una excursió en camell pel Sàhara. L'expedició blaugrana va gaudir d'aquesta experiència i el Barça va jugar contra l'equip del milionari guanyant, sense gaire esforç i sense emprar-se a fons, per 6 gols a 0. Va ser una peculiar anècdota dins d'una curiosa i exòtica gira.

EL NOU ENIGMA

QUINA INSTAL·LACIÓ JA DESAPAREGUDA VA ACOLLIR DUES SECCIONS BARCELONISTES?

LA PISTA
També es va fer servir com a taquilles del Club

La resposta s'ha d'enviar, fent constar el nom i el número de soci, a:

Correu: REVISTA BARÇA . Av. d' Aristides Maillol, s/n, 08028 Barcelona
Adreça electrònica: revista@fcbarcelona.cat
Coordinació: Centre de Documentació i Estudis del FC Barcelona

APOSTA PEL BARÇA

AMB ELS QUE SOM DEL BARÇA.

VAL DE 30€ GRATIS*

LA COMUNITAT
D'APOSTES MÉS
GRAN DEL MÓN

Apostar pel Barça no té cap risc. Entra a Betfair, el proveïdor oficial d'apostes del Barça, amb el codi FCB662 i si perds la teva primera aposta de 20€ rebràs un val de 30€ gratis per apostar.

 betfair

El primer equip amb triplet

T Carles Santacana

Moltes vegades els tresors blaugrana no són únicament el document o l'objecte testimoni del passat, sinó que també tenen una història pròpia interessant. És el cas de la fotografia que publiquem en aquesta pàgina, que correspon a l'equip de la temporada 1909/10, que va guanyar el Campionat de Catalunya, el d'Espanya (per primera vegada) i la Copa Pirineus, el primer triplet. Amb Gamper com a president, els jugadors van fer una sessió d'estudi, de la qual en va sortir aquesta fotografia; en la més divulgada fins ara els jugadors estaven situats una mica diferents. A més d'aquesta singularitat, la fotografia té la seva pròpia història. Ha arribat al Club gràcies a la cessió del doctor Bonaventura Clotet, i la seva història curiosa és que la fotografia va ser el regal que un pacient va fer a l'avi del doctor Clotet, també metge, en una data tan llunyana com el 1913. L'àlbum familiar dels Clotet l'ha preservat gairebé cent anys. Gràcies a aquesta cura ara tots en podem gaudir.

QUAN VAS AL MINI, VAS A VEURE EL BARÇA

**TENIM UN PASSAT GLORIÓS, UN PRESENT LLEGENDARI
I UN FUTUR QUE JA COMENÇA A FER HISTÒRIA AL MINI.**

PROPERES PARTITS AL MINI

12/13 FEBRER: CARTAGENA

01/02 MARÇ: CORDOVA

12/13 MARÇ: GIMNASTIC

26/27 MARÇ: ALCORCON

SOCIS
I MENORS DE 12 ANYS
ACOMPANYATS D'UN ADULT
GRATIS

FCBARCELONA
més que un club

'ADN Barça', parlem?

Cada tarda, de 20 a 21 hores, el debat pausat i reflexiu el trobareu a Barça TV. El programa 'ADN Barça' repassa de manera distesa l'actualitat blaugrana, amb el futbol com a protagonista

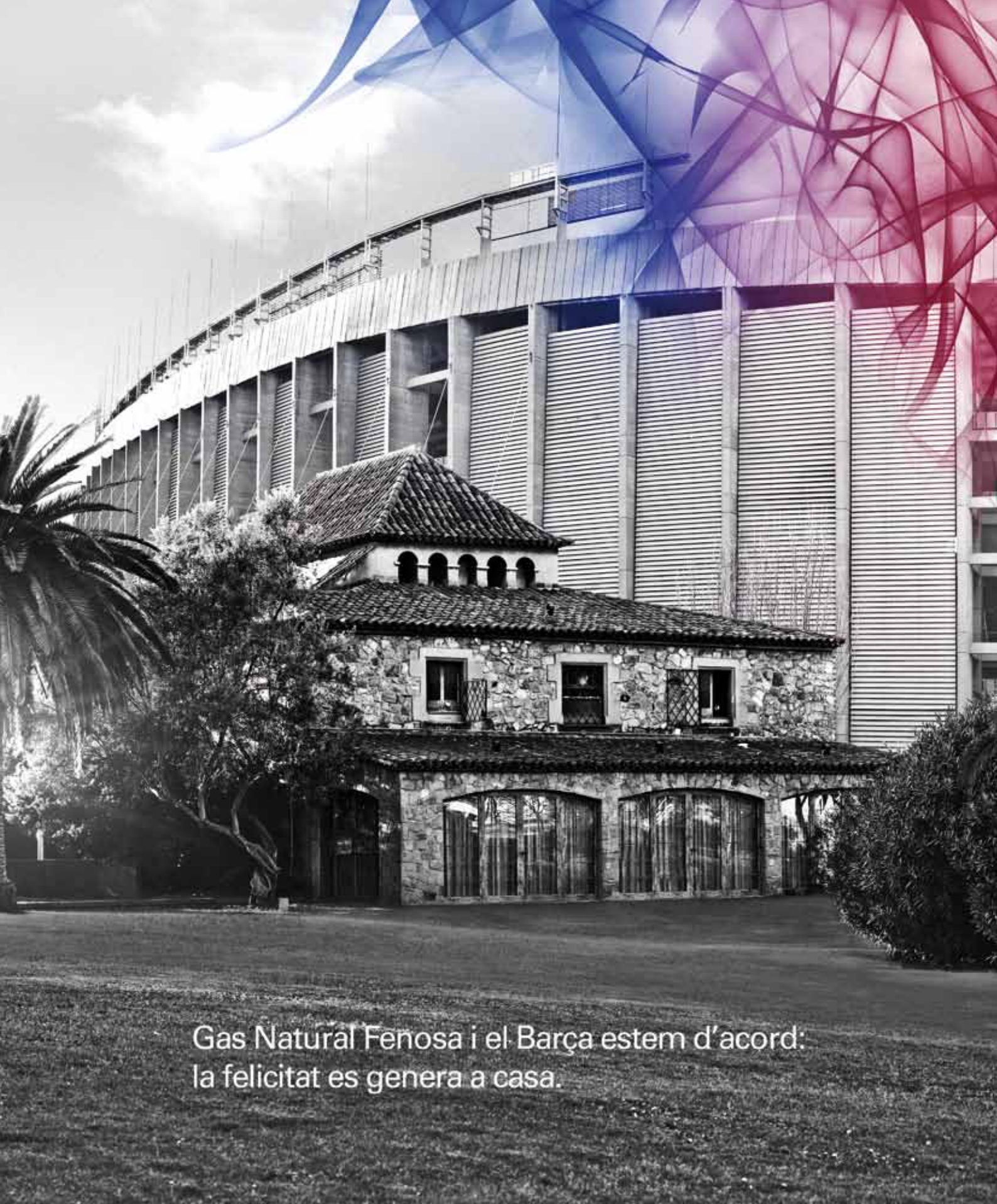
El divendres és el dia de les seccions

Des d'aquest mes de febrer, l'*ADN Barça* dels divendres està dedicat exclusivament a les seccions. Amb la presentació de Cristina Collado, l'activitat al Palau Blaugrana acapararà tot el protagonisme, amb la informació de les competicions internacionals i la prèvia dels partits del cap de setmana.

ADN

de dilluns a
divendres de
20 a 21 hores
a Barça TV

Gas Natural Fenosa i el Barça estem d'acord:
la felicitat es genera a casa.

Gas Natural Fenosa proveïdor oficial
del Futbol Club Barcelona

gasNatural
fenosa

Les noves botigues FCB Megastore

El 2010 ha estat un bon any pel que fa a l'estratègia de noves obertures de FCBotigues oficials Barça. S'han incorporat tres nous punts de venda, dos situats a la nova Terminal 1 de l'aeroport de Barcelona, i una altra a Platja d'Aro, a l'avinguda Cavall Bernat, 4. Pel que fa a les botigues de l'aeroport, una està a la zona anomenada Terra (abans de passar a la zona d'embarcament), i té un total de 105 m² entre espai de venda i un petit magatzem. L'altra FCBotiga està a la zona Aire (després de passar els controls que dona accés als embarcaments), consta d'un total de 165 m², també amb magatzem inclòs.

En aquestes botigues s'han introduït els dissenys i les tecnologies de venda al detall més avançades, que ajudaran a una millor exposició del producte en un ambient 100% blaugrana...!

■ www.shop.fcbarcelona.com: 10% de descompte per als socis

També pots fer les compres d'una manera fàcil sense moure't de casa a través del lloc web de la botiga

■ Megastore Camp Nou i xarxa de botigues oficials: 5% de descompte per als socis

“Quan vas al Mini vas a veure el Barça”

Aquest és un dels eslògans de la nova campanya posada en marxa pel Club per fomentar l'assistència al Mini. Els socis hi tenen l'accés gratuït

Si vols saber quin seran els jugadors que d'aquí a pocs anys et faran vibrar al Camp Nou, tal com ho fan ara Messi, Sergio Busquets, Iniesta, Xavi o Bojan, entre d'altres, només cal que t'apropis al Miniestadi per veure un partit dels nois de Luis Enrique. És aquí, al filial barcelonista, on han crescut els actuals ídols del primer equip de futbol, i en el qual actualment s'estan forjant les futures estrelles del món del futbol. Pep Guardiola ja ha donat la seva oportunitat a joves del planter com Thiago, Fontàs o Bartra, però veure aquests nois jugant a la Segona Divisió A, la segona categoria del futbol estatal, és un plaer i molt fàcil, perquè els socis del FC Barcelona poden veure tots els partits del Barça B al Mini de manera gratuïta. A més, cada

soci pot comprar fins a tres entrades per a cada partit a 5 euros cadascuna. I els menors de 12 anys no cal que paguin entrada, sempre que vagin acompanyats per un adult. La resta de públic també pot gaudir dels partits del Barça B a un preu molt assequible: dels 7 als 23 euros, segons la zona escollida de l'Estadi i la categoria del partit.

Una campanya de luxe

Precisament el tècnic del Barça, Pep Guardiola, i el del filial, Luis Enrique, són els protagonistes al costat de Carles Rexach d'una campanya que impulsa el FC Barcelona per promocionar l'assistència de socis i aficionats als partits del Barça B que es juguen al Miniestadi. Sota l'eslògan “Tenim un passat gloriós. Un present

llegendari i un futur que ja comença a fer història al Mini”. Guardiola, Luis Enrique i Rexach animen la gent a assistir al Mini a veure les joves promeses. Tots tres són figures del barcelonisme que, a banda de jugar al Camp Nou, al llarg de les seves carreres han format part de l'equip filial del FC Barcelona. Rexach va ser jugador del CF Condal, equip predecessor del Barça B, Guardiola en va ser jugador i entrenador, i Luis Enrique n'és l'actual tècnic.

Coincidint amb el llançament de la nova campanya, també s'ha creat una pàgina al Facebook de suport a l'equip filial (www.facebook.com/FCBarcelonaB). En aquest espai s'ofereixen continguts actualitzats del Barça B, a banda d'informació de servei i material multimèdia dels de Luis Enrique.

Sevilla té un color especial Vols donar-li color blaugrana?

EXCLUSIU
SOCIS

PARTICIPA EN EL SORTEIG I GUANYA UN DESPLAÇAMENT AMB L'EQUIP A SEVILLA!

APUNTA'T A WWW.FCBARCELONA.CAT (SECCIÓ SOCIS)

T'agradaria viatjar al costat dels cracs del primer equip de futbol en un desplaçament de Lliga? El somni que molts aficionats barcelonistes teniu es pot fer realitat si sou socis del FC Barcelona. I és que el Club organitza un sorteig entre tots els socis de la categoria Sènior en el qual l'afortunat pot guanyar un viatge amb el Barça. El soci guanyador, i un acompanyant, podran compartir, per un dia, un desplaçament amb Messi, Xavi, Puyol, Valdés, Alves i la

**Tens
temps
fins al 25
de febrer!**

resta de l'expedició blaugrana. Els afortunats viatjaran amb l'avió del Barça a Sevilla per poder gaudir del partit que el Barça de Guardiola jugarà a l'estadi Sánchez Pizjuán davant el Sevilla, previst per al cap de setmana del 13 de març (el dia i l'hora exacta no es confirma fins uns 10 dies abans de la disputa del partit). Per poder participar en aquest increïble sorteig només cal accedir a la secció Socis del lloc web del Club, www.fcbarcelona.cat, i inscriure-s'hi. Hi ha temps fins al divendres 25 de febrer.

AGENDA

MARÇ

Teatre Romea

Conte d'hivern
35% de descompte
Del 2 al 6 de març

Teatre Goya

Truca un inspector
35% de descompte
Del 7 al 13 de març

teatre **goya**

TRUCA UN INSPECTOR

An inspector calls

Direcció
Josep Maria POU

Jove Teatre Regina

Hansel i Gretel
8 euros per als socis
Del 5 al 13 de març

Teatre Poliorama

Univers
20% de descompte
Del 6 de març al 17 d'abril

Teatre Tívoli

Michael Jackson's greatest hits
Man in the mirror
25% de descompte
Del 24 de març al 3 d'abril

ABRIL

Teatre Tívoli

El llac dels cignes amb ballet
25% de descompte
Del 5 al 10 d'abril

Palau de la Música

Cors famosos d'òpera
Orquestra Simfònica Estatal Ucraïnesa
i Cor de la Societat Nacional
de Bielorússia
25% de descompte
Diumenge, 17 d'abril

MÉS INFORMACIÓ

902 1899 00
www.fcbarcelona.cat
oab@fcbarcelona.cat

Sigues recollidor de pilotes

El programa *Creix amb el Barça* sorteja des de fa algunes temporades entre els socis júniors les places per ser, durant un dia, recollidor de pilotes al Camp Nou en un partit de Lliga. En total el Club sorteja 16 places, o el que és el mateix, dues per mes de competició, per poder viure una experiència única. Per participar-hi no cal inscriure's a cap lloc, ja que el sorteig es fa entre tots els socis i sòcies d'entre 12 i 15 anys. Precisament, un dels últims afortunats com a recollidor de pilotes va ser l'Albert Grieria Vázquez, que en el duel entre el Barça i el Racing de Santander del 22 de gener va poder viure

un partit dels de Guardiola des d'un indret privilegiat. Després d'aquesta experiència, en què va poder veure l'escalfament i la victòria per 3 a 0, al jove barcelonista li va costar que l'emoció li marxés, i és que "ha estat la primera vegada que he estat tan a prop dels jugadors del Barça", rememora l'afortunat. A més, l'Albert va quedar impressionat amb l'espectacularitat de l'estadi: "Quan vaig sortir al camp vaig saber com se senten els jugadors del Barça i els altres equips quan trepitgen el Camp Nou".

'Fes de Pep!' Comença la segona volta

La web més culer per als joves barcelonistes, la FCBJunior.cat (www.fcbjunior.cat) ja ha donat el tret de sortida a la segona volta de la Lliga *Fes de Pep!* El joc permet als nois i noies ser entrenadors del Barça i fer la convocatòria i l'alineació per al pròxim partit de Lliga. Els millors podran guanyar premis, com ara dues entrades per a cada enfrontament del Barça al Camp Nou, i tenir l'oportunitat de conèixer el mateix Pep Guardiola en persona a final de temporada.

L'FCBJunior.cat fa quatre anys que va néixer amb la voluntat de compartir el sentiment blaugrana entre els nens i nenes. A tra-

vés del lloc web es pot descarregar material blaugrana, guanyar premis especials, estar informat de l'actualitat del Barça i donar la teva opinió. Per exemple, en l'última enquesta formulada a més de 1.600 nois i noies, aquests van votar majoritàriament per Messi com a favorit per endur-se la FIFA Pilota d'Or 2010. Tot i això, van ser molts els missatges que demanaven que volien que el premi anés a parar a tots tres.

PREN EL CONTROL

LA PILOTA, ÉS TEVA.
LA PRESSIÓ, TAMBE.

DISPOSES D'UNA FRACCIÓ DE SEGON
PER REBRE, CONTROLAR, DECIDIR I
EXECUTAR AMB PRECISIÓ.

CANALITZA EL JOC A TRAVÉS DE LES
TEVES BOTES CTR360.

DIRIGEIX EL JOC,
NO EL PERSEGUEIXIS.

PREN EL CONTROL.

CTR360

Voli com els campions

**TURKISH
AIRLINES**

PATROCINADOR OFICIAL DEL

FCBARCELONA
més que un club